

Adrian Botez

*

ION – PATRIA MEA

Balada Kog-a-Ion-ului

Coperta I:

Lan de grâu cu corbi – de VINCENT VAN GOGH

Se dedică soției mele, Elena

*Această carte este sponsorizată, integral, de fratele meu,
IUSTINIAN BOTEZ – căruia, și pe această cale,
îi mulțumesc, pentru înțelegere!*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOTEZ, ADRIAN

ION – PATRIA MEA (*Balada Kog-a-Ion-ului*)

/ ADRIAN BOTEZ.- Bacău: Ateneul scriitorilor, 2016

ISBN 978-606-8828-01-5

821.135.1-1

„TOATE DREPTURILE APARTIN AUTORULUI!”

ADRIAN BOTEZ

ION – PATRIA MEA

Balada Kog-a-Ion-ului

Editura ATENEUL SCRITORILOR
Bacău, 2016

ION – PATRIA MEA

Balada Kog-a-Ion-ului/”Capul lui Zalmoxis”

-de unde creșteți voi – smaraldelor-esmeraldelor
ierbii?

-din - umile – călcâiele lui

Ion...

-și voi – ametiste-ale florilor de
cicoare și nu-mă-uita – de
unde...?

-din – închiși – întru supremul
extaz – ochii lui

Ion - Alexandrinul Caldeeanul și

Atotînfloritul

Dac... Ion-Gemenii¹...

-dar voi – pădurilor - cucilor și privighetorilor – dar
și voi – căpățânoșilor
munți...de unde ați crescut?

-din căpățâna bolovănoasă dar și din
pletele care cântă – precum
subpământene

Ilene-Cosânzene – ...din căpățâna și din pletele

pretutindeni întinse și

revărsate – rădăcinoase - ale lui

Ion...

-...și voi – mărilor – înspumaților
pescăruși – voi

¹ - Cele **Două Chipuri/Întruchipări Zalmoxiene** (fundamentale!) :
Apollon/Soarele și Artemis/Luna (numiți și „**Gemenii Pribegi**”).

oceanelor fără măsură ori număr...?

-noi...din visele – noi
din gândurile de
dincolo de zările timpului – ale lui
Ion...

-și-atunci izvoarele...?

-da - sunt lacrimile de fericire – iscate de
sub pământ – de acei ochi închiși ai lui
Ion – care visează – visează
înfrigurați și-nversunați
visează - de dincolo de orișice
viață ori moarte...

-...dar sângele – sângele
amarnic sângele rubinelor – care se
rostogolesc meree – precum
volburile-ntr-una-nmulțite ale
amurgului – precum în cer așa și
pre sub pământ – prin
inimile noastre – precum și prin
aureolele serafilor...?

-oh – sunt sânge din sângele tatălui nostru
Ion...

...Ioane – Slăvit Martir - Răstignitule din
Constelațiile Subpământului - stai
rogu-te - acolo – Unul și
Dezmărginit – culcat în nenumărate bătălii de
cucernice armii – bătălii de
valaho-arhangheli (de la Sarmizegetusa – Rovine – Podu
Înalt – Valea Albă – Călugăreni - Ființa-Roșcani... și
până la
Oarba de Mureș...) - și-apoi înviat drept în

Poarta Lui Dumnezeu – stai acolo Ioane – Chitule
Blândule: nu te grăbi a te
mișca – pentru că tu ești singurul meu
sfânt – tu ești
patria mea – rădăcină de
stea...

PATRIA MEA

să nu-ndrăznești să te cațări pe
munții mei – dacă nu ești în stare să vezi
curgând – pe toți versanții lor – orbitor
sânge de
îngeri – în miezul
zilei

să nu-ndrăznești să pășești pe
pământul de cristal
mântuit - al
câmpiilor mele – dacă nu ești în stare și
încă nu vrei - să te
scufunzi – până deasupra de creștet – în
oceanele de furie extatică ale
martirilor mei

să nu-ndrăznești să scoți o
vorbă – despre strămoșii mei – despre
dumnezeul meu - dacă nu ești în stare să te
răstignești - de bună-voie și
cu bucurie cerească - pe
Stejarul-Zeu (stârmit furtunos din afundul

pământului meu - de
Vijelia Iubirii
Mistice)...

să nu-ndrăznești să te-apleci și să
bei din izvoarele și pâraiele văilor
mele – dacă nu ești în stare să tremuri smerit de
toate minunile grele - sărutând în ele întreg
Iconostasul de Seară al
Hristosului Primăverii
mele

...să nu care cumva să-ndrăznești! – altfel
toate fulgerele stelelor vor
cădea peste tine - și te-or arde de
viu – până când nu va mai rămâne din tine decât o
șoaptă miloagă – o rugăciune încenușată-n
șoaptă – prin care însuși să ceri– cu
gura și gâttelejul tău
nevăzute – Atotputernicului și
Ielelor mute - să te preschimbe în cea mai umilă
făptură de găză – fășâind sfioasă – ba chiar
înfricoșată – grozav tremurând la
umbra vreunui fir de
firavă iarbă...

...de acolo – din beznenele buruienii - vei
auzi - în genuni - cum ciclopice trosnesc
rădăcinile de oase-nsângerate ale
munților - ale
câmpilor și apelor
mele – toate fiind

cu totul alte lumi și
istorii și osii și
binecuvântate planete
sfinte – vizibile numai din
raiuri și din pioase rămășițe de
minte...

de acolo – de sub umbra cuminte a
ierburilor – îți
vei începe călătoria spre Înaltul
Pol al Uluirii - călătoria prin care-i vei
cunoaște și vedea – „*față către față și
Duh către Duh*” – de la trăsnet de pisc - până la
noptaticul stuh - pe strămoșii
mei – cei
care țin pe sfânta-le spinare - și
iarbă și munte și
mare...

...îți vei cunoaște
îndeaproape și străluminat – pe strămoșii mei și
pe Împărat – pe strămoșii mei cei din
firi - toți
îngeri și martiri...

... de acolo – de sub umbra cuminte a
ierburilor – îți vei începe
călătoria-ntru Mire – adică
de-a le-nvăța și-a le
știre (cu palmele și
tălpile-acum arse-n piroane!) – pe toate-ale mele
icoane – și crucile

învierii – cu tot cu patrafirele
primăverii...

strămoși - vremi barbare - icoane de
martiri - turme de
stele și năzdrăvane
mioare – precum și stâlpii de Lună – de
Măiestre și
Soare – vor veni - toate - peste tine să te
măsoare - ca să renaști într-o
floare

spre a te
recunoaște - toatele aste se vor
scurge sublim – precum mirul și
lumina de Paște – de pe
fruntea fulgerată de
viața-nviată (adică de pe
fruntea învăpăiat înspănată) a
Patriei mele

se vor scurge sudorile Ei
apoteotic fulgerate - până peste
sudorile spaimelor frunții tale-n dreptate – sudori –
deocamdată
lingând ca-n
amușinare de fiară - o frunte fără nicio
țiară - frunte joasă - neștiutoare și de
ursitori blestemată

...sudorile tale - prelinse noros
noroios și trândav - peste

buzele gurii celei scrâșnind vineți
spiriduși – peste buzele gurii tale - celei
mestecând măcinând încă-năuntru
nerodnicele cenuși

...gura ta - care
nimic nimănui nu poate încă a-i
mărturisi - îngăima ori a-i
spune – pentru că buzele-i sunt
îngrozite - înnebunite și
mute (vădanele
strune!) - de
atâta cotidiană - împrăpătată de
veci și firească
Minune

**...să nu care cumva să-ndrăznești – nimic
să-ndrăznești! - dacă a Patrie sfântă a mea
nu vei ști să te răstignești!**

E-AICI UN RAI CE NU-L PUTEȚI PRICEPE

e-aici un rai ce nu-l puteți pricepe
lumini de mai în veșnicia firii
cu herghelii a' iepelor sirepe
din Empireu pogoară zei uimirii

e-aici și cântec – sfântă încântare
dar și descântec zânelor iubirii
săgeată pajuri dincolo de zare
albine-și viersuiesc în miere Mirii

din piscuri aspre – din pădurea tainei
se-nalță către ceruri mir de suflet
Frumos și Bine vin într-un răsuflet

iar Crist'i-mbracă-n mântuirea hainei
...peste valahi trec ape de văpaie
să ardă-istorii – dorul să-l răsaie

ȚĂRANII MEI

țărani și-au pus cămăși de sărbătoare
cum crinul alb grăit-a cu Hristos:
curatul lor dumnezeiesc mă doare
îngerii mă cutreier' pân' la os

se duc în moarte cum la sfânta liturghie
se duc pe îndelete și smeriți:
ei știu că între lumi nu e frânghie
că viii și cu morții-s fericiți

e-atâta liniște pe masa cu lumine
sicriele sunt tronuri de-mpărați
neamul acesta liniștit tot vine

umplut-au cerul Craii din Carpați
...țărani mei – stăpâni de moșie
nu mor: veghează totul sfânt să fie!

COLIND

soției mele, Elena – 6 Decembrie 2015

lir delir
pe fir porfir
dimineată de Ofir
luminează din safir
să am înger musafir

lir de vis
în paradis
s-a tot scris
pe cer zăpăc:

să fim crini
pentru străini –
ardem vini
de serafimi

Crist cu spini
poeți senini
sângerând lumini
pe pagini de-amini

curat în pridvor
iar din sfânt izvor
aripă de zbor
pravilă de nor

haideți la scădat
și la pieptănat
raze de-mpărat
prunc fără păcat

URAREA CEA VECHE

...coborî din munți odată
mag bătrân – la toți li-e tată
coborî din munți la vale
să facă luminii cale
coborî din munți în sfânt
stăpân de moară și vânt...

și-a făcut moara cât țara
măcinând din ceruri scara
și erau morarii lui
paznicii de căpătâi
cavaleri de cei mai vechi
cu căciula pe urechi
răzăși mândri - de tot tari
luminați lumânărari
cavaleri ai lui Hristos
care las' Moartea pe jos
cavaleri de toată zarea
care-ntunecă vânzarea...

și-au umplut dealul și runcul
ca să încălzească Pruncul
să-l încălzească la vatră
și la duhul foc de piatră
și la stele și la lună
tainele să ni le spună
și la stele și la soare
de-atunci nimeni nu mai moare

și-a umplut cer și pământ
Pruncul cu alt legământ
legământ de foc și ape
jidovii din foc s-adape
legământ de nou pământ
lumii luminatul gând...

scos-au magul cel morar
oile dintr-un amnar
scos-au magul cel bătrân
cal din bolovanul spân
să-l ducă pe Prunc în spate
la-a serafilor cetate
unde-s cele bune toate
unde-i milă și iubire
lumină de preste fire

calul când mergea
îngeri lumina
calul când suia la cer
ieșeau domnii toți la Ier
calul când suia spre Iesle
se făcea cap de poveste:
se făcea în lume pace
între om și dobitoace!
iată vreme de horire
răul să aibă poprire
oameni treji - văpăi de laur
toți suie cu Pruncu-n staul

...magii cei de cetini
fie-vă prietini

magii cei morari
sfinții gospodari
pe toți să vă-nșire
să vă schimbe fire:
voivozi să vă facă
să vă doară-oleacă
și-apoi să vă placă
s-aveți daruri – s-aveți haruri
la-mpărăția din dealuri
teferi treceți prin bulboane
fără frică ori sprijoane:
pe copaci albe năframe
iar pe capete coroane

la mori să lucrați
robi să liberați
la moara de piatră
la stăpâni de vatră -
moara de lumini
moara de stăpâni
de stăpâni de ceruri
cântăreți de leruri...

ȘTEFAN VODĂ PLEACĂ FRUNTEA...

Ștefan Vodă pleacă fruntea - și se-nnegură prin munți:
l-au trădat țărani noștri – mahala fără de rost!
au zvârlit ȍcina veche la păgâni lacomi și crunți
sfânt răzeșu-acum ajuns-a cerșetor de cel mai prost...

mânăstirile se surpă – iar Manole s-a-mbătat

cu un kil de vorbe goale – dar tratate cu nitrat!
și – Măria Ta – pe cruce Hristul iarăși s-a urcat
până și țafa Maria azi în mall-uri l-a scuipat!

cântăreții-și fac din dible suport de calculator
șobolanii electronici ne-au ros grâu – ne-au stins
pridvor...
straiul încărcat cu stele ne-a ajuns de răs – voievoade

ne-mbrăcăm ca deținuții – numai lanțuri să ne-nnoade!
...scoate – Sfânt Ștefan – din teacă paloș drept
și oprește viitura cea de zoaie – pân' la piept!

MIORIȚA ASEZONATĂ

rană
rană
rană
contemporană

...pe-un picior de plai
cu puțini parai
am uitat de rai:
din bai în alt bai
nu se țin de noi nici scai...

la negru zăvoi
nu-s decât strigoi:
caili se oftică
ortomanii pică
și câinii-i despică...

...vor veni la tine magi:
„muiteți-s ai tăi posmagi?”
să nu-i vâri în calendar
nu primi de la ei dar

lerișor de lirișoară
Duhul Sfânt de se coboară
tu să-i spui curat:
*„ai de așteptat
pân' la scăpătat..”*

oile s-or strânge
de pe unde-i sânge
și te vor împunge
spre mir ce nu unge

să le spui curat
că ești vinovat
vinovat de lume
lume fără strune
vinovat de om
Lui Crist clironom

că la nunta ta
praf făcut-ai stea
munții te-au călcat
brazii te-au culcat
în raclă de stele
de-ți cânt' păsărele...

nu mai sunt ciobani
nu mai sunt nici ani

ci e judecată
la malul de stradă
iar jude Hristos
tăiat pân' la os
încă se gândește
și se frâsuește
și iar se brădește
dacă Mila Lui
n-a fost dăruită
pe bază de-otită
și dacă iubirea
n-a vestejit firea
cu dogoare
cu ninsoare –
...totul doare...

cine să-nțeleagă
într-o lume bleagă
glasul de-mpărat
bucium de sunat
glas de dumnezeu
celor cu cap greu
glas de mântuire
hoților de Mire
răstălmăci de fire
criminali de știre...

mioriță laie
laie bucălaie
care stai în baie
și-n elicopter
îți aștepți oier

iar după orar
aștepți măcelar... -
dă-mi un rând de straie
straie de lumină
ca să plec din vină
către cea sulfină
strai de cerșetor
să mă rog de zor
de sufletul lor
al lor – câinilor
derbedeilor...

nu mi-este de mine:
sterpele stupine
nici miere nici fiere
nici ceară nici vară
numai de ocară

mama-i mai bătrână
ochii i-s de lână
și-i emancipată
cât și-o necurată:
fiu-i este orb
cu suflet de corb
cu geacă de fier
cu minte de ger -
grâu și mălai pier...

...tot cobor la vale
mă-ntâlnesc pe cale
îmi dau fețe-fețe
eu mie binețe...

Doamne - bătrânețe
și singurătate:
până când cetate
burduf de păcate?

să cadă și munți
să cadă și frunți
să cadă și stele
șerpi făcuți curele
vremuri de merdele...
lua-le-ar cele iele!

...am scris stihuri de cărunți
blestem ca să rupă punți
vânzătorilor de munți
de aștri și sori mărunți
stricătorilor de nunți...

ape să se-nchege
blesteme să lege
vifor să pornească
tot să nimicească...!

BALADA UNEI GLII

duhnitoare plebe groasă
criminală și hidoasă
ți-ai uitat părinți – strămoșii:
azi îți aperi toți râioșii!

mahalaua de-azi nu știe

câte zile are anul:
nu mai are mamă vie -
are numai burdihanul...

voievòzi vânau odată
pajuri zimbri – sori și lună:
ce mai știe azi o gloată
cu bandiți – șefi la tribună?

...a fost odată ca-n povești
o țară luminată
cuvintele dumnezeiești
creșteau în cer răsplată

mustea aici de foc pământul
sfântă văpaie-ardea mormântul
sânge de crai 'nălța în crini
Hristosul crezului din spini

azi ne-nchinăm la președinți
ce-și spală-n scârnă guri și dinți
republică avem noi (cică!)
cu care bem țuici din ulcică

plebei născuți la tălpi de iad
ce ați făcut cu-al stelei vad
care suia spre slăvi moșie -
a dacilor făclie vie?

ce ați făcut cu voievozii
cu sfinții toți și cu martirii?
azi se sumuță doar neròzii

să fie capi nefericirii...

...unde-ați ascuns lună și soare
și cântec de privighetoare?
unde-ați ascuns soare și lună -
pe Maica Domnului Cea Bună?

golani vomați de câini pribegi -
unde cărați acest pământ
care-a primit foc și cuvânt
cruce și crini – voievozii regi?

cum îndrăzniți să mai pășiți
pe glij sfințite de eroi -
slugoi cu iadul înfrățiți
care pe Hrist iar răstigniți?

uitați istorie și limbă
uitați lumini - cer - veșnicie
voi n-aveți Dumnezeu și glie:
„cetățenie cu simbrie...”

...mi-e scârbă – silă mi-e de voi:
îmi chem voievozii înapoi
îmi chem martirii-n bătaură –
...dispreț doar: pentru voi n-am ură...

...crâii poveștii ce-azi se frânge
ICOANĂ-aveau – și **doar O VORBĂ**:
ei vărsau fluvii largi de sânge –
voi – azi – vărsați un blid de ciorbă...!

VIN TOT VIN STIHII DE CIORI...

vin tot vin stihii de ciori peste biata țară
nu mai vezi nici munți nici flori de-atâta ocară:
cârâieli străine-ncap pe post de poruncă
neam și limbă nu mai scap': la gunoi s-aruncă!

pe aici au fost odat' rai – nectar și-ambrozii
pe aici lumini ningeau în poieni voivozii
ci acum se-nveninează sânge din cuvinte
iar apostolul Lui Crist plânge și ne minte!

...până la nisip se-nchină teferi beduinii...
aici nu-i nimic preasfânt: latră pinguinii!
pe aici treceau cândva hoarda și nechezul

dar din cer se pogorau Pajura și Crezul!
...astăzi pân' și Crinul Alb pâlpâie – pălitul:
pe la noi să treci de vrei ca să vezi Sfârșitul...!

LUME PE DOS

aștept – aștept – de-o viață-aștept cântarea
prin care trestii zămislesc nou soare:
s-a vestejit de-acum pe liră floarea
și deștele zgârcitu-s-au pe floare...

nimic din oameni nu plodește lume
vin ierni zguduitoare peste aștri
pe malul mării diavolii fac glume
iar Duhul costă-o mână de piaștri

doi orbi horesc în loc de zi sau noapte
zările-s scufundate-adânc sub șoapte
o bârfă-amară-i șlagărul ceresc

golaniî sfinți nici nu se mai numesc
...e-atâta zgură și rugină-n spade
Satana-i patriarhul cumsecade...

LA EL CHEAMĂ DOMNUL CA LA DNA...!

la El cheamă Domnul ca la DNA
unul câte unul ne dă la rindea:
tot creștem oglinzi în loc de picioare
pălării zvârlim în Stele Polare!

n-o să-i mai citim muntelui păduri
și nici n-o să scriem pe vis de lemuri:
vom tăcea regate – sfinte armonii
stinge-vom în ceruri văpăi de domni

dom'le procurore – nu mă-nnebuni:
vorbesc pentru păsări – pentru cine-o fi
vorbesc ca să tacă delatorii lunii

vorbesc de o crimă în dezghețul strunii
...dom'le procurore – nu am avocați:
toți – de la-nceputuri - suntem vinovați!

...la apus de soare-s răstignit de frați...

S-A FĂCUT DE MOARTE

duduie ceasuri pe margini de crater
Domnul nu știe a zice nici „*Pater*”
linchește-ți trădarea – viril și solemn:
e-un rânjet de soare - greșos untdelemn

...unde ți-e rindeaua – o – dulgher celest?
rumeguș de gânduri la nord și la est:
lumina răsare peste voma-n floare
s-a făcut de moarte – s-a făcut răcoare

pun câinii pe tine – Dumnezeu al milei
toți născuții lumii din pântecul silei -
a bătut Bătrânul la poarta mirării

i se frânge frigul pe șira spinării
...nu-i cavalerie – doar zăvozi turbați:
nu mai suflă-a oameni gușteri prosternați!

TRUDIRE TRĂDĂTORILOR DE NEAM

n-ai decât – Doamne – cu dușmanii mei
să faci ce vrei: binecuvânt – uitare... -
din trădătorii Neamului Cel Mare
creează-nsă cimpoaie-n feredeii:

din ele țip către băieși s-aducă-uncrop
să-l torn „*pre instrumentele umflute*”
și să-i scufund sub ape blestemate
luminii interziși – măcar și-un strop!

...nemernici – leproase hiene și șacali!
o - rai cu iad se ceartă cu furie:
prea monstruoși - uscați și...festivali -

veți atârna în hău – pentru vecie!
...peste eoni - la târg galactic – colo-n deal
munciți - trudiți veți fi ca măști de carnaval!

ODĂ TRĂDĂTORILOR

ați trădat la hurtă – totul – fii de Belzebùt
ați supt sânge din icoane – lepre din abis:
tace-n fața voastră Cristul – răstignit și mut
peste lume plouă chelbe – gata cu-orice vis!

dumnezei de trei parale – umflați de puteri
mânați sfidători din urmă turma de dureri...
ce se schimbă-n „*revoluții*”? – totul stă în ou
malul apei paște-l veșnic cuviosul bou...

călări-veți mântuirea – fără șei – doar pinteni
dar veni-va-n toi de ciumă – Ziua de Armindeni...
'geaba tot umflați cimpoiul poftelor și scârbei

peste voi se scrie-n taină zodiacul gârbei
...tot sarcasm – sânge – batjocuri... – ...uite și coliva:
unde ești – Muma Pădurii – ce-o făceai pe diva?

ODĂ PERVERTITORILOR DE HRISTOS

...mai crăpați de-atâta bine – porci ai Lui Iisus:

v-ați îmborțosat de lume – pânțecă de strune!
decât diavoli din iaduri cu mult mai presus
ați corcit lumini cu bezne – monștri de tăciune

pe-un altar de fum spurcat-ați numai sfinți și stele
preacinstiți bandiți cucernici – asfințiți în simțuri
voi – paharnici ai Satanei – vești de zile rele
blestemați să fiți în veacuri – brebenei cu dințuri!

Dumnezeu moțăie-n scaun – nici El nu mai crede
că din smoală va mai scoate – cândva – alba brânză...
a surzit de când crease – acum nu mai vede:

gălbejit plebeu – sârmanul – s-a umflat la rânză
...lume-a urii – lume-a urii – furiie sublimă
te vei face praf și pulberi – singură în vină!

DUȘMANILOR LIMBII VALAHE

glonț de-argint îmi fac cuvântul
ca să vă aflu mormântul
dintre slove arc întind
bezna țării străpungând
și otrăvile scurgând -
pe mișei întunecând...

limba mea e pisc de munte
de-unde vă lovesc în frunte
doina mea dacă o cânt
toți șerpii intră-n pământ
hora dacă o rotesc

leprele pe loc sleiesc

vă descânt cleștar-fântână
să vă duceți pe furtună
focul din vatră-l descânt
să vă calc sub jurământ

nu-nflori – valahă floare
pân' nu scot viperi la soare
nici albine nu nuntiți
pân' trântorii nu-nveliți
pribegită turturea
care gunguri limba mea
vino-n primăveri mai multe
să alungi ielele slute!
privighetoare fecioară
gâlgâie aur de vară
s-alungi bolile din țară
s-aduci răilor dor-doaă -
pe aici să nu sporească
la crăci să călătorească...!

foaie verde foi de carte
limba valahilor arde
suie-n cer văpăile
umplu-arhangheli văile
foaie de-nverzită sfânt grai
Hristul – Mire peste plai
aduce nunta de flori
și de stele și miori:
pier neguri de peste ape
fûrii vieții n-or să scape

spre apus norii se sparg
draci se spânzur' de catarg!

Catargul – Copacul Lumii
ne pomește Arca Strunii
duhuri rele se topesc
sufletele înfloresc...

DIVINA LOGOREE

cât de frumos am fost mințiți de viață
câtă silință-și dă proteica paiată
să ne coboare-n blândă moarte-n somn
prin recitarea Noptaticului Domn

hamletizând concertul fariseic
în plin delir de bezne și aseic
tot coborâm din nuntă în cavou
religios uitând și bou și ou...

suntem heralzii nimicirii minții
asasinând mereu – mereu cuminții
cu-al nostru suflet ștergându-ne la nas
și locuind satanic contrabas

o – ce minuni de vorbe expirate
ce pledoarii de oase calcinate
încât mă-ntreb acum – pe nemâncate

ce-a mai rămas pe față – ce pe spate...
...divina logoree ne-a întins
cu mâinile pe piept dormind: stins – nins...

POPOR ȘI NEAM

poporul – gloată duhnitoare-istoric!
doar Neamul e lumină a sfințirii:
pe primu-abia de poți să-l ierți retoric
cu-al doilea sui pe calea nemuririi

popor – e crima-n marșul de pierzării
Neam: sever aer de piscuri și de rai
primul se stinge-n scârnă și jelanii
dar Neamul sunt statuile de crai

cu mahalaua poți doar să te-ncaieri
aristocrății-s sfinte idealuri
în patru labe – scarpin'te de fraieri

Copac Veciei crește doar pe dealuri
...cu ochii țintă către Neam te roagă
de gloată fugi – e beznă și viroagă!

STRIGĂTUL BUCOVINEI DE NORD

ciolane de străbuni mi-ați dezgropat
pe toate-n Ceremuș le-ați prăvălat!
de-al stepei crivăț pripășiți cazaci
vă blestem: masul fie-vă la draci!

în loc de cruci în țintirim – gorgane:
pe bolovani se lăfăie slavoane:

vezi bine – pe aici valahi n-au fost
ci tot mongoli de-ai voștri – plini de rost...

o – Neam orfan de vlagă și-amintire
tare-aș mai vrea să-ți ieși odat' din fire:
să țopăie în flăcări criminalii

iar hoții – porci străpunși de saturnalii!
...nu mai fiți blânzi daco-valahi de-ogradă:
Biciul Lui Crist să șfichiuite-n grămadă!

SCURTĂ EPOPEE BASARABĂ

dinspre miazănoapte și dinspre
răsărit nu ne-au venit aici – nici
Hristosul și nici
răsăritul de Soare – ci numai
cazaccii și
dracii - zbierând – toți deolaltă - a duhnindă
pustie

*„...Îo – Ștefan-Voievod – poruncă strașnică
dat-am – să se ridice - dintre vii - toți
răzășii din ținuturilor Bugeacului și
mai cu seamă – vitejii din
Cetatea Albă (zisă
din vechii cei mai
vechi – și Asprokastron!) - din ținuturile
Sorocei - Orheiului și
Lăpușnei – toți armați precum
arhanghelii...”* – scrie la

cronica furtunilor moarte... - ...și s-au ridicat toți
martirii (din ținuturile Bugeacului
Sorocei - Orheiului și
Lăpușnei - și
mai cu seamă – neînfricați arhangheli din
Cetatea Albă-Asprokastron...) - care - pe dată - și-au și
dăruit - acestui sfânt pământ basarab (adică
al Stăpânilor Soarelui!) - și
strănepoților lor (modernizați - azi - pe
americănește și pe
muscălește) – tot sângele – viața și
o parte din moarte: dar de pe urma
jertfei - nu s-a mai trezit vie decât
vița-de-vie – îndoită cu
lacrimi - de soră curată și
mamă luminată...

...strujenii putrezesc în glugi pe șesuri -
'nainte de-a muri – murmură-eresuri...
picură mir de bocet din văzduhuri
se-alină răni în Crucea dintre duhuri...

...se așteaptă – în aceste câmpii și pe
buciumândeale dealuri – a doua
Înviere: poate că Hristosul acela de-atunci nu va mai
purta căciulă firoasă de
blană-amurgindă și nu
va mai vandaliza – cu ucigașe fulgerări de
scuipați – mormintele (casele de
noapte - adică...) - ale
martirilor și
sfinților noștri

basarabi...

dar dacă tot așa va
fi și rămâne pe
lumea aceasta – apoi
facă-se Voia
Lui... - iar sfinții și martirii de-aici se vor
așterne (toți – dimpreună cu
Voievodul lor!) - vântului stepei – precum
grâul și ierburile cele de
leac viitor și merinde
târzie – despre care scrie
apocalipsisul unor bătrâni
orbi – găvozdiți – unul peste altul - prin cotloanele
luminii ascunse-n pământ – precum
recoltele pururi
vii – în fața tuturor năvălirilor născute
moarte – încă din
pustii

CÂNTEC DE TROIȚĂ

troiță scrisă-n margini de pădure
Hristos zburând pe-nvăpăiatul sânge
alini în aer păsări sfânt mahmure
știi – Doamne – vanități de fiare frânge

sub albe liniști – coatele pe piatră
am învățat să tac – viu în răbdare
și din pământ să văd imensa vatră
cum crește cerul dincolo de zare

lumini de riduri se-mblânzesc copacii
iernile-ngenunchează triste-altare
de sub zăpezi cunună-se-n foc macii

sub aspru somn și revelări de mare
...un vânt oceanic brazii înfioară
rana Lui Hrist se-ncântă iar să doară

MONȘTRII ISTORIEI

nu-i uit – nu-i iert pe monștrii dintre bezne
iar Dumnezeu îi fulgeră-n trezie:
pășim prin roșii crime pân' la glezne
dar știm că-n toate este-o terezie

nepoți lui Cain – n-ăți avea mormânt
decât o piramidă-incendiată:
să nu mai uite nimeni pe pământ
că orice crimă-și cere judecată

nu știu cât ține dreapta cântărire
hidoși strigoi din labirintu-istoric:
posibil să dureze-o nemurire

iar învierea fie doar al crimei hronic
...o – Doamne – nu ierta-n noi crima oarbă
iar îndurarea-Ți – monștrii să nu-i soarbă!

DIN NOU – DESPRE POPOR ȘI NEAM

popoarele nu au și nu pot avea – niciodată – alt

drept – decât acela de a se
târî – o istorie
întreagă – pe tipsia – tenebroasă – hidoasă – a
glodului lumii acesteia

popoarele nu au și nu pot avea – niciodată – alt
drept – decât acela ca - viermi fiind - la
final – să fie strivite de Dumnezeu – iar apoi
fărâmele lor împrăștiate să fie – ca
rămășițele de dimineață ale unui
chinuitor vis rău

va urma – triumfal – după ce vântul va
risipi cețurile putrefacției – răsăritul soarelui celui
adevărat: mândră
veșnicia Neamurilor

ICEBERGUL

lumea asta-i un iceberg: o
zecime dintr-însa-i vizibilă – prin
slavele Forme – noroi
schilodit – dar celelalte nouă zecimi sunt
invizibile – Aurore Boreale de
Fluturi ieșiți din crisalide – Entelehii
superbe (nori fremătând de
cântecul aștrilor) – toate scăldate-n
lumina eternei după-amieze – în care
frunzele sunt
ruginii - numai pentru că a
plouat și s-a întins peste

ele – sângele
celui care va mântui – cândva (atunci când
vom adormi cu toții – visând
extatică – apoteotică
noaptea) – El
Întregul

...mereu – prin Crisalida
Minunii – Fluturele
obosit de-atâtea contraziceri și
paradoxuri cosmice - izbăvește târâșul
mizerabil al Viermelui
dintr-însul

Fluturele nu se îndepărtează însă de
trudnicul Vierme – decât
până acolo unde-L
poate încă-nțelege și imita – fermecător - pe
Cel Gânditor – dar senin aplecat peste
Havuzul Florilor: Grădinarul Minunilor
El – Dumnezeu
umililor

*

florilor – umilelor
umpleți raiul milelor
cu delir de dimineață
ca să fie fața – Față

și să nu mai fie noapte
decât când vorbim în șoapte...
florilor – umilelor
la socoata zilelor

candelele să s-aprindă
pân' la Dumnezeu în tindă...

FLORI

nămeți de flori
trec printre nori
săltând pământ
cu crezământ
și fără spini
unde-s lumini:
sunt veci de Crist
Cel de-Ametist!

prin cer trec vești
fulgi de povești:
cum Cel Înalt
sue învoalt
flori și necaz
colo-n privaz
flori colilii
lebede vii
legând în psalmi
raiul de dalbi -
palat de sfinți
grădini cumiști...
*

viscol de flori
trezește-n zori
stea și Voivod
pentru-un norod

abia scăpat
din scăpătat

mistice veri
verzi primăveri
și constelații
magii de grații:

meniți în șoapte
focuri de noapte
pentru-un norod
scos din năvod
acum schilod:
Crist-Voievod
schimbă-umilinți
în limbi de sfinți
și-atâtea patimi
și-atâtea lacrimi
le ia-ntre palme
blestem să darme
și le descântă
pentru o nuntă
pentru o rimă
de stea sublimă
-ntre Crai și Știmă

le scoate-n vază
focuri de rază
apă în oază...
floare de colț
te sui pe bolți -
nu pierde plâns:

în necuprins
văzduhu-i nins!

sunt sfinte patimi
și-o stea de lacrimi –
foc de vestire
și mântuire...

*

zori vii – zurlii - zarzări candrii
cireși trimiși-de-mpărății
petale de privighetori
voi - leagăne de vestitori:
scrieți pe cer o elegie -
precum a fost – să nu mai fie!

miracol – flori de liliac
veniți la nunta cea din veac
și ardeți focuri de-ametist
pentru un neam și vechi și trist...

ARGUMENTATUL REFUZ

nu – n-am nevoie de
șerpilor grădinii palatului: minunea
luminii e-n crâng – aici e
rază de sfinți și-ostoire-a agheasmelor
rugii

dincolo – doar
podoaba otrăvii – liniștea
vântului și osteneala-arzătoare a

valurilor

mâinile morții – gălbui și bătrâne
s-așază-ostenite pe
catifeaua mincinoasă-a
coroanei: eu nu
vreau decât a sorbire adânc
visul păsărilor

o singură săgeată
slobod – și ea – cuminte
se-nfîge în
mintea de preț a
cobolzilor: hodina gândului
așterne-n lume sărbătoare-a-nțelepților
crai

magii mei – cu mâinurile spălate-n
văzduhuri – sunt pregătiți pentru
stea

SONET DE SEARĂ

așteaptă raiul clopotul din munți
păsări s-oștească princiare nunți:
vin în alaiuri constelate flori
pășește Crist pe fulgere și nori

iar cina noastră este rugăciune
adapă cerbii - oglindind minune
din cetini se aprind cuvinte noi

ceasuri de-albine tac extatic roi

nu-ntârzia la crucea din amurg
izvoare liturghia-ntreagă-o scurg:
în catedrala bolții înserate

s-au ostit și neamurile toate
...e pace pe pământ ca și în cer
îngeri psalmodiază auster...

PRESIMȚIRI

hai
o tură prin rai:
ia-te după scai
cavaler de grai:
treci și prin serai...

lire peste munți
păsări – albe nunți:
brazi scânteie frunți
călăuzi cărunți...

voievod amurg
izvoarele-l curg:
trec în libov mare
cerbii spre altare
lumini spre cântare...
(...crini și terezii
bocete târzii...)

Hristul vânt de seară
anii de povară:
voi întârzia
la Măria Sa...

IMPRESIONISM MONTAN

torente de ape – torente de
vânturi – torente de cer: pe toate
cu infinită răbdare – le
îndură – poporul suitor spre
Dumnezeu – al
brazilor

numai limba astrală a
nevăzutelor păsări le
deschide secrete porți și
hogeacuri vrăjite le
vădește - către
lumină

clomburi de lumină
în brazi de Crăciun
a fost vară lungă
pentru omul bun

norii-și cinstesc sfinții
migrând spre apus
pădurea s-ascunde
sub cețuri de sus

câinii bat la stână
noii stâlpi de lume:
iar păsări măiestre
îmblânzesc minune

...tălăngile firii
brumă-au scuturat:
omenirea-i pusă
de mult la iernat...

fiecare brad în parte: o
biserică - preotul dintr-însa
un duh străvechi

liturghia învăluiește-n
lumină întregă pădurea – și
suiie vocile îngerești ale
catedralelor-brazi – deodată cu
munții – spre

cer

PORUMBII CERUL DE MĂTASE-L SCRUI

porumbii cerul de mătase-l scriu
cu îngerescul cântec de plecare
ecoul zimbrilor-voivozi de-acum îl știu
patria-ți porți – sfințită – în spinare

să nu te plângi de răstigniri și ruguri:
tu să doinești în bătălii creștine

și de ne cred doar boii buni din juguri
să simtă pleasna-arzându-le în vine

Hristoase înnoptând sfios la strungă
noi îți vom fi apostoli adierii:
mai zboară câte-o pasăre a serii

dar noi râvnim strămoșii să ne-ajungă
...fără de sfatul boieresc noi azi
am fi doar umbra asudată de sub brazii...

TRANDAFIRUL NUNȚII

se tot petrec sfiite nunți în munți
cu oaspeți nevăzuți și crai cărunți
e-o lume de-armonie și de dor
uităm de răni - iar brazii nu mai mor

cinstite fețe – luminați meseni
ceasul a stat: sunt negreșite vremi
păstorii-s osteniți – pășesc mai greu
da-și amintesc de Mire: -i Dumnezeu

cerul e scris cu flori și cu lumini
aduceți numai vreo trei-patru spini
să nu uităm că vinul din pocale

e nemurire arsă-n foc de jale...
...citiți corect pe Sfântul Musafir:
e Împăratul Lumii – Trandafir!

NOAPTEA MIRACOLULUI

se clatină-ntunericul învins
corn d-inorog leagă genuni cu cerul
suliți de ger fulgeră-n necuprins
înfipse-n Bethlehem – trezesc Oierul

Potir Graal e grota-n jos de runcul
frății și regnuri – unu-n alt' se mistui'
iscat din smirne – toi de foc e Pruncul
împacă ierbi și turme – vezi-L: Hristu-i

care-n ospăț cunună om și înger
care pe magi a scrie-i pune-n sânger:
când scriu – rănila zării se închid

din crimă nu se vede niciun rid...
...fioresc – cerul topește-n el pământul
și scări de duhuri ard domol în Sfântul!

ÎNTOARCEREA LUMII

lumânări s-au făcut munții-nalți și suri
lumânări s-au aprins prin poieni și păduri
lumânare-n mâini ține Crist veghind nopți
lumânări s-au trezit din morminte cei morți
e o vreme-a luminii – din cer din pământ
dintre neguri iscat – Licornul cel Sfânt
a pornit printre cetini să ardă uimiri
cuminte – se-oprește în poartă la Miri

nu e vânt – nu-i cuvânt – sunt în codri tăceri
au venit la poveste și magi și oieri
Maica Luminii-a prins chip în privaz

fiarele-albastre se scurg în extaz
...nu e zi nu e noapte – e lină lumină
se scutur vechimi – nicăieri nu e vină

FOIȘOR DIN FOI DE MAI

foișor din foi de mai
fiecăruia îi dai
tot un alt cântec de nai!

te ascultă rai cu rai
te-nfierbântă la serai
și se roagă crai de crai...

căi de noapte-n peruzea
orbii veseli mai c-ar sta
căci presimt lună și stea -
scrie-ar Dumnezeu ce vrea!

venetic de-argint
înspre stele frânt -
logostele mint:
nu mai ai mormânt
ai nou jurământ
pe scara de cânt
pământ cu pământ
se suie la Sfânt!

POETUL

POET DE TABĂRĂ

sunt generalul – și vă cânt războinic
precum umili poeți au mai făcut-o
prin tabere de glorii și pieire
mărirea Lui Hristos am mai crescut-o

nu țin vreun stih prin buzunare
ci – roze – vi le-nfig la butoniere:
în liturghii v-amestec și turbare
cum și-alinări cetăților mizere

prin stihul dăruit cad ziduri 'nalte
în praf și-n pulberi am târât trufia!
din slove înfloresc grădini învoalte

aceleași slove sunt săgeți – cu mia!
...simt mâna Lui Hristos pe mâna mea:
Patriei-i dăltuiesc îngeri de nea!

SONETUL POETULUI

încă e vară-n sufletu-mi uscat
dor de frumos îmi scurmă încă-aripa:
vulturi n-au zis că-s vrednic de scuipat
iar florile-mi îngăduie risipa...

dar cât va ține-acest dezmăț de raze
cu ce în lume-mi voi plăti chiria?
îmi murmură Hristos – nu dă ucaze:
„plătești aflând luminii Poezia!”

un greiere boem – cântat-am lunii
un biet scaiete – agățat de straie
„*un nimeni și-un nimic*” – mă-njură unii

dar eu tac mâlc – cu nasul în tigaie...
...cu cât s-adună hula mai avană
Crist mai degrab' coaboară-mi ici în rană!

SONETUL GREULUI SUIȘ

mă țin de iarbă și mai urc un pas
păsări cu ciocul saltă-mi subsuoara
oricând – în prăbușire – înger de pripas
oricând – în năzuință-mi umflu nara

respir – în deznădejdi – viscol de ceruri
nu știu de Crist mă-ngăduie în pisc
dar eu continuu să gâfâi și să risc
iar viața-mi încălzesc la sfinte geruri

cine sunt eu – să fiu orbit de raze
cine sunt eu – să văd în nevedere?
un cerșetor de voci și de extaze

hoinar la vulturi – jinduiesc putere
...acolo – în văzduh – nu trageți storul:
rebegit frate-s cu Mântuitorul...

IARNA CITIND

iarnă-i – țin lampa-aprinsă ca pururi căpătâi

citesc cu-nverșunare – cer și pământ rânind
răzgâie-mă și patul – visările dintâi
dar nu-n huzur mi-e forța – ci buzele-mi rânind

trezesc slove-nțelepte – din alte ierni și lumi
cu care numai noaptea e bine să te-aduni:
și tainele se-ntrupă – străjeri cu fulger negru
zăpezile de-afară aprind în marș funebru

stau răstignit pe iarnă – spre-a mântui lumini
citesc din Tine – Criste – ceaslov fără de vini:
Tu-ți lași în rana minții-mi văpăile de spini

...o – boreale nimburi – alai senin și trist
lacrimi de sânge frângu-mi toiagul de-ametist:
deasupra tuturoră stă cer – Palma Lui Crist!

ȚESĂTORUL DE SLOVE

apele-și toarnă singure otravă
iar munții dârdâie pe temelie
când păsările-și scad suspect din slavă
reproșurile mi se-aduc doar mie

că nu iubesc – că nu ucid aparte
îngerii care-mi fâlfaie prin carte
că nu mă-ncumet a primi-alduirea
în schimb prin raiuri îmi codesc privirea...

nici liniște nu vreau – dar nici putere
nu vreau venin – dar sunt sătul de miere

când El mă va căuta să mă întrebe

o să mă afle printre flori și greble
...din slove vii eu ceruri am umplut
zbârnâi într-una războiul...de țesut!

VORBE ȘI LOGOS

slăviți maștri - -astrale ghilde
și-un fir de pàing ar ajunge
ca să preschimbi jarul în pilde
spre-a hăitui vorba ce-ascunde

nu-mi tremura în mână – liră
martiră-n corzi – avan tu sângeri:
Crist te mângâie – nu se miră
corăbii a trimis și îngeri

se face toamnă în cristale
e-un cântec vast în catedrale
în munți se-aprind spini de vestale -
albine – crini: dansul e cale!

citesc argint în evanghelii
și râd tăcut în perihelii
n-aștept nici zi – n-aștept nici grai
închid ferestrele la rai

incendiile de-asfodele
iscă în cer ciudate stele
și-n harta vechiului pământ

pătrunde-n slove nou cuvânt

citind citind – așa trăim
ne înșelăm și nu murim
din alte păsări vin văpăi
orbind în prag cobolzii răi

mijește Crist la cap de zare
ard liturghii în fiecare
și s-a rănit un înger blând
și s-a rărit și plânsu-n gând

veniți – voi cavaleri de fard
am ars în stele-atâta nard
acum cu spada despicăm
și-n noi – din nou - lihniți intrăm

...e-amiază Criste peste glij
Tu călărești pe ciocârlii:
cine n-a învățat să moară
Logosu-l va scuipa afară!

...atâta vaier – lorzi bureți
vor cârmui printre nămeți
vor inventa o primăvară
fără de flori – fără de scară...

FRUMOASA MEA CU OCHI CĂPRUI

frumoasa mea cu ochi căprui
ce-ți spun – să nu spui nimănui:

de-ți vor veni trei magi la scară
ieși în pridvor – ca-n orice seară

primește Steaua lor plăpândă
căci ea-i noroc ori e osândă:
lumină-i inimii – dar doare
așa-i iubirea – până moare...

primește magi – primește Stea
ferește-te de piaza rea
căscioara ta va arde rai
de-i căpăta ce acum n-ai:

pe-un fir de vânt – păsări măiestre
ți-or bate raze în ferestre
și îngeri ți-or cânta duhliu
așteaptă-mă – căci o să viu

în noaptea farmecului firii
vecia întâlnește mirii
iar tuturor – mândră crăiasă
le vei fi tu – zână frumoasă

pe tine munții te așteaptă
izvoarele – din șoaptă-n șoaptă
te suie-n trepte de văzduh
până la cerul fără stuh

și-acolo – în lumina Lui
vei aștepta să vin haihui
sub binecuvântarea ta
serafii toți se vor pleca

vom sta – vom sta în cer o noapte
și vom veghea sorțile coapte
în zori abia vom adormi
iar magii ne vor ocroti

și vom avea din struna lor
vise de regi și flori de dor
iar Steaua va povățui
cum poți să arzi – fără-a muri...!

POEMUL „MICULUI PRINȚ”

vagabond printre lumini
eu îți cânt și tu suspini:
eu vin din stele și noroi
și-așa v-am cunoscut pe voi...

doar am cântat – nu am băut
florile-n juru-mi au tăcut
căci ele știu că lira mea
e doar a nu știu câta stea!

...aș vrea dureri câte aveți
să le înstrun și să le ard
aș vrea să ard lume de fard
aș vrea văpăi – în loc de vieți!

...de ce de-aripi vă lepădați
de ce iar singur mă lăsați
și semn îmi faceți să mă-ntorc
în stele toate – să le storc?

mă voi întoarce – oameni buni
fără de aripi și cununi
și vă voi binecuvânta
să veniți toți în steaua mea!

TĂCERE

bat clopotele pe sub
noapte: e-atâta zarvă în
toiul tăcerii
cineva tocmai a terminat de spus fascinanta
poveste

SONETUL AȘTEPTĂRII

trecând din viață înapoi în vânt
îmi pritocește luna ultimul cuvânt
îngenunchez pe-o rază și suspin
aștept cămilele să-mi spună când să vin

atâta liniște vuieste printre spini
drumețele – aici te speli de vini
lucește gândul drept și zori se-ngână
din loc în loc îmi cântă câte-o zână

lumină din lumină rai cu rai
cerșind mereu pentru oglindă strai
pe cavalerii negri i-am gonit
și peste lumi de stele-am stăpânit
...nu mă trezi nu-mi spune c-am ajuns:

din mirul lămpii mi s-a dat răspuns...

CÂNTEC ANDROGINIC

lunatic lunatic
molatic monastic
verbe astrale
cristale penale
vii muieratice
apollo-fanatice
...curgere curgere
sfântă mirungere
cântece talgere
catarg și spargere
cântece clopote
cai mii și ropote
tipsii și cântece
stelare pântece
liră de rană
angelică pană
liră și rună
s-a rupt o strună
bastilică bazilică
mânie idilică
...treci cărturare
pe-altă cărare
spre zăpezi clare
...în rai lupanare
serafo-bazare:
s-a stârnit un val
în Potir Graal...

...Crist și un fluture
ales mie scuture
război și uimire
de zâne răpire
inorog e mire
ciuperci nu au știre
...zimbri și zimbre
umbre și zâmbre
păduri chei și ambre
la curțile-alhambre...
stol fără știre
stihuri oștire
vine și Crist
trist ametist
de stele turmă
vine pe urmă
arcade menade
suite-ntre spade
vocale cascade
...Cristul de verde
pe toți el ne crede
iertare și mare
vulturi și zare
vuiet cântare
cântare-amare -
terezii în soare
mătrăguni lunare...
...de tigru fulger
grotă și uger
lujer de cai
floare de crai:
Crist din cupole

vine-n corole
lumea se-nșală
fă rânduială...
...grădină și toamnă
vine și-o doamnă...
...singur cu el
Crist menestrel...

VARĂ DUMNEZEIASCĂ

cu franciscan dispreț de marafeți
trec pe aleea râiei statuare:
am buzunarul plin de-idei stelare
fluiet printre minuni – rai de sticleți!

îngeri zburătăcesc prin catedrala
castanilor slăviți în candelabre
stoluri de verde – cântece calabre
îmi chiuie în dans viața – astrala...

Hristoase Doamne – vino să sfințești
acest ospăț de ramuri aripate –
căci nu degeaba-asăzi și te trudești

de-o-eternitate – la-arborești palate!
...Doamne-ostenit în roiuri de lumina
vino-n hodină-aicea – lângă mine!

CÂTĂ TRISTEȚE ȘI SINGURĂTATE

câtă tristețe și singurătate
oriunde bați – îți spune: „*nu se poate*” ...

marea izbește-n inimi și-n țărături:
din aur și-ospețe rămas-au arămuri...

o - valuri și voi stele arestate
s-a prăbușit și cerul – și Cetate:
„*zadar*” își zice Crist – picioarele-I spălăm
din rădăcini nu vrem să ne uscăm

...mai plânge Iuda – oglinda din fântână –
nu e departe Moartea – și nici până:
mai cred în munți și-n fir de pădăie

iar Mirele din bezne stă să-nvie...
...descântă dracii-asupra-acestor semne
dar luminarea-a-aprins noi ceruri demne...

AMÂNAREA GÂLCEVII CĂRȚILOR

nu-mi place să-mi
educ cărțile atât de
prost – încât (atunci când mă întind - ostenit - pe
pat – cu ochii închiși) să înceapă și să chiar
ajungă a-și critica autorii – și nici
să se dea – una pe
alta – „*pe cotonogitelea*” – jos din
rafturile anticei
biblioteci

la mine este o veșnic
luminată (de lampa cocoțată pe masă) și severă
școală a respectului și ajutorului

mutual – între toți membrii congregației

Logos-Gutenberg

RĂZBOI METAFIZIC

păcatele noastre râioase rânjesc
și din broaște se isc' brontozauri
o dată în viață aș vrea s-ațipesc
dar mă-nghit în cuptoare balauri

nu aflu un ceas de murit liniștit
demoni și norii-și răstesc fulgerarea
sfinții tac reaveni – precum sfîncși de ghicit:
deși ars – mi se-amână-ntrebarea

nu cerși – Cavaler al Sfântului Gral
lege n-ai umilința din gloate:
și chiar de-ai ajunge în iadul banal

cu Hristos și război – **tot se poate!**
...sub clocotul mării rechinii divini
foame-și asmut cu ai cântului spini...

BEȚII DE SEARĂ

văd seara asta prin fundul unei
sticle

e-așa ușor să mergi pe ape - și să
cânți: e ca și cum ți-ai fi-adunat prieteni

de Crăciun

lipsești din fața mea – pasăre-a
ghețurilor

niciun timp nu-i mai
bun pentru moarte – decât cel
din somn...

ciocli-mi vor fi licuricii – iar bocitoare
însăși Măria Sa
Privighetoarea

să fie – Doamne – o noapte
blândă și regească – pentru toți cei care-au
sfârșit de
cerșit – o viață și-ncă
una... - la crâșma cerului
arzândă

STRIGOI DE CRĂCIUN

în noaptea sfântă de Crăciun
fac gălăgie toți strigoii:
vreau să-ntâlnesc degrabă un
drumeț dinspre lumea rigorii

tristeți lașități și canalii
opresc lumina-n Hristos
pe locul de rugă – saturnalii
hotaru-l aduc la ponos

strigoi – aventuri prin vecie
veniți - e fereastra deschisă:
aduceți cu voi o frăție
cântați boleroul și-o missă...

singuratic și plin de mânie
vă conjură și înjur - deopotrivă:
zâmbiți când mi-e viața o vrie
și faceți din mine-o arhivă

'nălțați candelabre-n tărie
vibrați din corăbii și raze
agenți din azur - nostalgie
vestiți când să cad în extaze...

livadă a Domnului firii
primește-acești oaspeți de-o clipă:
venim și plecăm din asirii
cât Moșul fumează o pipă!

E CEAS TĂCERII NOPTII DE OSÂNDĂ

e ceas tăcerii nopții de osândă
spre a nu fi stau toatele la pândă
și-mi este viața viciu săpător
tu ceri – întrebi mereu de ce nu mor
mi-am prins în ghilotina ușii gâtul
de partea-aceea nu-i decât urâtul
aș vrea aici tot ce cobòlzii vor
spre taine să fiu tot mai silitor
de mine mărginit – ca de-o panteră

desprind din vis arteră cu arteră
și mă trezesc în toiul de arhivă

mai umilit decât o sugativă
...voi – duhuri bătărâne-n nemurire
împrumutați-mi din a voastră știre...

ÎNAFARA SONETULUI

o mie de sonete s-ar sparge și-ar crăpa
lava durerii mele s-o torn de-aș încerca
e-n mine-atâta vifor de-umilință
cât deznădejdea n-ar putea credință

să-ngăduie în piept: și-așa barbar
m-am răstignit în orice zi – avar
bolnavul de trădare n-are leac
și simt cum ceas de ceas sunt mai sărac

oricâte întrebări – niciun răspuns
coasta-mi tot mai adâncă-i - de străpuns
de la iubire oprit întreaga viață

m-am căinat - de ne-nțeleș paiată
...dar tu ce buchisești aceste rânduri
n-ai drept a judeca: doar patru scânduri

DECENȚĂ ÎNTRU ADEVĂR

ascultă-mi dorul prefăcut în glie:

cât sânge stă la-a noastră temelie
știe doar glasul ierburilor sfinte
căci viața ni-e clădită pe morminte

să nu călcați pe-acest pământ martir
decât de-aveți un mort în cimitir
să nu-ndrăzniți să voroviți la soare:
fiece vorbă morții voștri-i doare

privighetori grăiască sfânt spre lună
doar un Poet isca-va foc din strună:
vor crește munții noi crânceni războinici

arhangheli și orgolii - brazi destoinici
...lăsați pământul să respire-n noapte
și Adevăru-l veți afla din șoapte

ÎNFRUNTARE

moarte moarte mână lungă
mi-ai trecut anii prin strungă
te-ai ținut de urma mea
doar-doar mi-o cădea vreo stea

n-a căzut și n-o cădea
cātu-i lut pe prispa mea
dar de lutul s-o găta
eu pe moarte n-oi ruga
nici să plece nici să vină
pentru că-i doar nor de tină
nici să vină nici să plece

tot ce nu-i – ca fum se trece

moartea mea și viața mea
nu-s în soartă – sunt sub ea...

fluieraș venit din munți
vino soarta să-mi ascuți
uite colo și-n câmpie
sfredelul de ciocârlie:

cerurile-am sfredelit
pe Hrist cântând l-am găsit -
cântând nemurim în munte
nimănu-i nu plecăm frunte!

SONETUL CELUI CARE A UITAT SĂ SE NASCĂ

ar fi fost o alinare să fiu viu
tandru să iubesc – să cânt – dansând stelar
povestind - cui vrea s-asculte – câte știu
uluind pe trecători cu câte-un dar

am uitat – al naibii – lumii să mă nasc
am ieșit din cântec și iubire – trist:
mai de vază e-n pădure orice vreasc
decât plânsul meu de-amurg – în ametist

doar strigoi de zei mă poreclesc
sunt mai slab ca un zefir – nici nu plutesc
trec prin văi de umilinți – vămi nu plătesc

dar nici nu s-oprește luna-n loc – s-o ocărăsc...

...trec eonii-n zbor: cusut de veșnicie

am sălaș în hornuri – ce picanterie!

REGELE-POET

dondăniind un rege singur prin palatul pustiit
bate pas ca la paradă printre-umbritele coloane
iar coroana-i de pe creștet făurită-i din piroane
sângele-i brăzdează rigăi chipul și vestmânt cernit

cum Tezeu se-azvârlea-n bezne să înfrunte Minotaur
bravul rege - biet nebunul - se îndreaptă spre infern
bate pas ca la paradă - fără fier și fără aur
Duhu-i bântuit de stele: **ARMA CÂNTULUI ETERN!**

pe culoare palatine se aud aripi și fiare
princiar - Dementu-Oceanic acceptat-a jur-prejur
provocarea-a mii dueluri - cruciat sublim și pur

generos împarte curții toate morțile polare...
...biet Poet - Martir de-Ospicii - neștiut și-nvolburat
numai Crist te mai bocește în războiul fără sfat...!

CAVALER CRUCIAT

ondine cântă
ape frământă
citesc cobolzi
până-mi cresc solzi

cu șerpi am scris
și vieți și vis
amurg și risc
s-ajung în pisc

cruce și fier
ard cavalier
duhuri de cânt
plutesc pe vânt

lăuta mea
lacrimi de stea
iubiri de Crist
văd ametist

doar Inorog
plâng și mă rog...
am trecut munți
ajung la frunți

vin înțelepți
sunt albi și drepți
se isc lumini
ard scări și vini

ajung la orbi
pe-aripi de corbi
sărut altar -
sunt sfânt zidar!

CÂNTEC DE TRUVER

pătai invers:
am șters și luna...
aleg un vers:
mă doare struna!

cânt crai și vieți
ridic cununa:
nu-s tinereți –
vifor e-ntr-una

scriu strai de stea
opresc în soartă
e vreme rea:
nu bat la poartă

treziți truveri
și beți din rază
nici frați nici veri:
moartea să scază!

păsări cobesc –
alege una!
un înger cresc:
se rupe struna...

ATÂȚIA POETILOR...

atâția poeți – și-atât de puțină
Poezie: degeaba munții

se-nalță – degeaba ierbele cresc și
stelele ard – exasperate: nimeni nu mai
aude cântări – în aceste Neîntrecute și Vaste
Minuni – nimeni nu mai vede
clocotind sfânt delir – în Potirul
Desăvârșirii: Dumnezeiasca
Armonie

*„- mi-e foame de
mor...” - „-crapă întâi – să
știm o treabă – după
aceea mai vedem: mâncare de asta
zeiască nu se găsește chiar pe
toate drumurile – trebuie să facem
economie la
sânge – calea e
lungă – mâncarea
aleasă și drămuită”
„-dar mie mi-e...” – „- să nu-ți
fie - decât sete de
văzduh și lumină – și să-ți fie
nebunie de
străbateră a tuturor
pereților – munților – ferestrelor
zidite – străbateră a tuturor piedicilor și
zăbrelirilor ridicate de beznă în fața
ochilor noștri – ochi pe care
îngerul ni i-a dat ca
semn de recunoaștere – în
prima zi a sfârșitului lumii din vis: ni i-a
dat – pentru a ne aduce aminte*

*mereu – de unde am venit și
să începem odată - eliberator delir
sinuciderea”*

...te crezi răsfățatul
muzelor – primul și unicul
poet din lume – nu-i așa?
ei bine – nu ești decât un banal
prozator – pozator al
ruinelor pitorești ale mahalalei
lumii – strecurată viclean - prin fanta creată - cu
bisturiul satanic - sub razele vălului eroic al
privirii: înjuri – și
crezi că ai dat aripi și sălaș
serafimilor – râgâi – și-ți
imaginezi că ai suflat zbor în
aripi de îngerii...
dă-te jos de pe
coteț: porcilor le e foame – iar severii
heruvi nu-ți mai suportă
duhoarea de impostor: uită-te cum au și
început să-ți curgă – natural – din
buzunare – sodom – răpănoase
banc-notele false – să-ți
curgă din gură fluvii de
zoaie – în loc de - lirice
note - uimirea: vade retro
satana

...afară e primăvară
perpetuă: porcarii au – și ei

meritul lor – de a
despărți mireasma stelelor și
florilor – de
mâlul sumbru al
Styxului: ei sunt - pururi
la jumătate calea

*„-nu vrei s-o ascuți - s-o privești relaxat pe
actrița aceea frumoasă – jucând atât de
optimist? – nu vrei să fii optimist – chiar și-ai
pus în gând să nu fii deloc
optimist?”*

*„-nu – nu – mai lasă-mă o
vreme – liniștită vreme – să zac în
pesimismul meu – datorită căruia nu-s obligat să
vă mai aud ori văd
zarva zilei – nu-s obligat să amușinez - precum un
câine-n călduri - pe sub fustele
mahalagioacei zile – ci – o Doamne! -
am privilegiul unic de a privi și-asculta - admirativ
tăcerile dumnezeiești - princiarele tăceri ale
noptii – de a degusta astfel
firavul - atât de firav și delicat cântecul
umbritelor miresme – al
duhurilor de stele – al duhurilor de
flori – al duhurilor de
zei – al duhurilor de
duhuri...”*

...fără atât de

*hulit pesimismul cel
nefardat și plin de miraculoasă
proaspătă - înviorătoare
vigoare – nu poți fi decât un admirator
râmător – al gunoaielor lăsate pe
Câmpul lui Marte - de gătuitele
gânduri mercenare – ...un admirator grosolan al
mizeriilor strânse în tot
bâlciiul trăirii (...penibile – jalnice...) - de sub
stele – nu poți fi decât sclavul obișnuințelor și
prejudecăților de a preschimba – samavolnic și
ilicît – Zeii Fulgerători ai
Ideilor – în
scârnă*

*...și vii și
morți – toți
atârnă...*

*...mai lasă-mă - cât mi-o fi scris să – încă - nu
înnebunesc – mai lasă-mă să visez
uluirea de-Ametist – cu
capul așezat în poala caldă a
pesimismului meu: umilit - fericit
Rege-Alchimist...”*

VOMĂ COSMICĂ

aș putea să scriu o poezie – aș putea să mă
sinucid – aș putea să văd un
film sau aș putea să

ucid – aş putea să cad în
prima prăpastie sau aş putea să mă
ridic din mormântul gol – întemeind o
nouă religie
universală – aş putea să fac
mult mai multe decât
vă închipuiți voi – chibiți
trăsniți – tâmpiți - trântori năuci și
chercheliți

...eu stau țeapăn - perfect
singur - printre ierburi și
placid privesc cum se perindă – pe
cer și pe deasupra pământului – meteoriți – stelele
luna și soarele – zilele și
anii – o viață din care lipsește
esențialul: moartea – dar o viață care s-a
împuțit deja – strașnic și chiar
de tot s-a
împuțit - ca un dor sfâșietor de
cuțit

nu mai știu nimic – nu mai știu de ce
ar trebui să știu ceva: spre pildă - de ce trebuie să știu
alfabetul luminii – ca și pe cel al
beznelor – de ce omul trebuie să fie om și broască
broască...?

...de ce toate prostiile astea trebuie cineva
să le cunoască?

...e ceva tare putred în toată așa-zisa „*rânduială a
lumi*” – e ceva

atât de putred – încât mă duc la marginea
fiecărui lucru - și – de tot
umilit - vomit – vomit – vomit
vomit – vomit
vomit

...mi-e scârbă de
mine și de toată această
vomă diluvială - tot
universul - în jurul meu – a
devenit un început de straniu vid – un
papagal enorm lichid - o
uriașă hâdă maimuță - scârboasă și
teribil de conștiincioasă: universul acesta
vomită – din toate
vintrele aștrilor săi - într-una și crâncen: iată voma
devenită un fenomen
meteorologic – chiar
supra-astral: dintr-un gest al unui om
absolut normal - dintr-o stare profund
fiziologică și
de dârvală – iată cum lumea nu se mai scoală – ci
a renăscut - din pricina
mea – ca expresie a unei
noi legi care singură se legiferează și
aplică – devine cosmică și
cinică și profund
clinică

...vedeți? – am devenit
Dumnezeu – și
funcționează legile

mele - așa cum sunt ele
rele

...dar scârba nu
trece – de la o lume la
alta – ba chiar – jalnic - se
intensifică... - și-o ia la deal
așa - sisifică

...e înspăimântător și
mi-e tot mai
greață – degeaba peste tot e
gheață

...de ce-aș mai spune - atunci
acum – aici
„*amin*”? – „*aminul*” nu se rostește pe
vremuri de ciumă și – mai cu
seamă – nu se rostește în
astfel de împrejurări – devenite
peste noapte - împrejurimi de
cosmică vomă

...am trecut de mult – penibil și dumnezeiesc de
singur - pe sub lichefiatele
duhnindele ceruri – ca o
imperială - sfântă
fantomă

...luați – neconținut
luați - beți și
mâncăți – acesta este hoitul meu nemurit – aceasta este

sacrala și neprețuita mea
vomă - care
cu multă grație – tuturor și la
toate – face binecuvântata
purgație

NEBÛNII

nebunii beau direct din lună – copleșiți
și scheaună și fâlfâie-n izvoare:
din oceanul de lumină și candoare
ies în genunchi – cu creierii smeriți

e vară caldă și dementă-n munți
și vin nebunii – ploconindu-și frunți
dar toamna se tot zice c-a murit
un iezer nou Hristos a răsărit

în șiruri nesfârșite vin nebunii
și-s sclavi cuminți luminii și urgiei:
și-au agățat de gât cumplite funii

să treacă peste vremea nevralgiei...
...să fii nebun: regească-ți este firea
ți se închină-a florilor oștirea...

CONSTATĂRI OBOSITE

prea mulți fiori pe piele și-n minte - deopotrivă
o viață petrecută în riduri și fiorduri:

de-atâta promisiune de noi și vii acorduri
sfinții – la colț de buze – își tot albesc salivă

demagogie sacră până la bătrânețe
răbdăm naivi – salubri: consumul de ovații
n-a cunoscut pe Terra scăderi ori inovații
...dar Moartea e lucidă: ne-nconjură-n tandrețe...

de ce mințiți – voi ceruri – pe vita de-abator
când soarta-i îngenunche în sânge – din pruncie?
tot universul ăsta e-o sumbră mișelie

călăul – nodul firii – e-un simplu lucrător...
...doar inima-i cinstită – ba intră chiar în grevă
și nu-i mai simt bătaia - copacii când pierd sevă...

JUMĂTATE DE OM

licărind fantomatic adâncul de minți
îmi stinge curajul din fulger de rugi
cu mâna-mi murdară arăt către sfinți
din îngeri cernesc semeni jalnici și slugi

iar răni de credință iau foc și mă dor
nu sunt apostat – nici sihastru în munți
aș vrea să ajung pân' la steaua Alcor
arhanghelii-eonilor plâng mai cărunți
e-un viscol de vise și crivăț pe creste
se zice că-n cer sinuciși sunt toți zeii
nu vine spre ochiu-mi lumină de veste
acum jumătăți de planete-s și teii...

...Hristos sângerând și gemând mă privește:
ținu-L pe brațe – fâstâcit și prostește...

MINERII ȘI STYXUL

minerii – șerpi triști ai
pământului – noapte de
noapte - sunt
scufundați de suferințele noastre de
zi cu zi – duși adânc să caute Rădăcina
Lumii – ca să ne - cu uimiri fermecate
împărtășească – lumineze – deci
lecuiască – întru dreptate

minerii – șerpi triști și
înțelepți ai
pământului – n-au plâns
niciodată - dar mereu
au cărat – acolo jos – de
mii și mii de ani - la Rădăcina Lumii
aflată – lacrimă cu
lacrimă – plânsurile noastre
cotidiene – până când s-a făcut acolo – mai
jos decât jos - un
fluviu cât un
pântece de ocean: așa a apărut – hotărnicind între
sfântă-nțelegere și nesfârșită
milă – Styxul

ARMONIILE PLOII

ascultă glasul ploilor de-acum
ascultă jarul sferelor lichide:
vom trece lin peste efemeride
vom prefira duium după duium
și vom ajunge dincolo de scrum!

atâta dor și-atâta jind în cântul
de geniu-al Pianistului Plouând:
sub degetele ploii-aud descântul
prin care-orice cristal devine sfânt...

plouați văpăi – marea de lumini
și să trezim grădinii Grădinarul:
suntem măiestre păsări fără vini

cum îngerii suntem: cade stăvilarul!
...nu-i ceață și nici rece-n vatra lumii:
Hristos și-alege notele minunii!

ÎN LUMEA ASTA TOT CE-I FRUMOS E-AL MEU

în lumea asta tot ce-i frumos e-al meu
sunt Prinț de Frumuseți și de Sfințenii!
eu nu mă rog Sublimului – plebeu:
nevoi scânteie – miruind milenii
descoperă-și în mine-oglinzi-rudenii!

Stăpân – sunt Preot munților de vremuri
Copaci aprind făclii și mă dezleagă

în zbor: privește-mă! – să tremuri:
harem de lumi - Crist mie-mi înțelege!

nu m-așteptați – voi regi cununi de-o noapte
nici grădinarii florilor de neamuri:
eu sunt în balul crud Supremei Șoapte

ultimul Menestrel - și-Amant de ramuri...
...nu m-așteptați – sunt Mirelui jurat
să fac din Cerul Dragostei – sfânt pat!

GÂNDURI DE TOAMNĂ

e frig și plouă – despletesc coroane...
am uitat vară: se răstește vântul
caut luminări mai multe și cotloane
rănilor mele-și spun pe rând cuvântul

nu opri drumul florii către fructe
chiar dacă moartea poartă-le făclie:
e-un vis de împlinit – și orice lupte
se-mpacă în odihnă și-n mândrie!

desăvârșire – o – desăvârșire
cale-i cu tot cu Dumnezeu – vecie:
nici munți și nici arhangheli nu se mire

sublimul fi-va-n nouri terezie:
Vulturul mai presus de orice minte
e singur în Cuvânt – uitând cuvinte!

DISCURS DESPRE IMPOSTURĂ

apa naște-ntr-una monștri cu laringe-n buzunare
farisei cu glas de popă – șușuind ca șerpi de mare:
pe o stâncă de se cațăr' – ei de modă sunt flămânzi:
se călugăresc în grabă: moda-i „*Cristul celor blânzi*” ...

afli-n străzi apoi cadavre – ei îți spun: „*ne-mpărtășim
și din sânge și din carne – numa-așa pe Crist îl știm!*”
trec vampirii cu tarafuri – spume roșii-atâr'n' din boturi
lumea asta-nmlăștinată îi adoptă fără mofturi!

ba mai mult: le zic „*maestri*” și pe loc li se închină
clefăit de hoituri e doar doza noastră de morfină:
ritmul lor de salivare se traduce în lopeți
groparilor toți le strigă – în extaz: „*sublimi poeți!*”

de vreți artă pentru artă – crima-aveți spre adorare
impostura este sosul: el transcende-orice mâncare
din putori și putrejune – în tămâi de bazilică!
...a trecut atâta vreme: adevăr să zici – ți-e frică...

și-astfel monștrii sunt „*elită*” – în cetatea cea de ciumă
refuzăm nu doar lumina – ci căutarea de vreo urmă
din ce-a fost cândva normalul: nici aminte-ți – nici nu
vrei...

la comenzile de „*zombies*”-i gătuim pe vechii zei!
dacă strigi și dai alarma într-o lume părăsită
umbre pe pereți ți-or zice să te-mpaci cu-a lor ursită
și de-înșiști cu disperare să scoli din coșmare-o babă
te trezești scuipat în față: „*vezi-ți prostule de treabă!*”
...care-i **treaba** cea de jurnă celui ne-adormit pe plită

ci luptând nebun cu monștrii și cu șerpii din ispită?
nefericele nu poate nici să strige: „*oameni buni!*”:
c-a ajuns **majoritate** – **STRIGOIMEA DIN ALUNI!**

*

...așa că...borfași de junglă – faceți treaba pân' la capăt!
lumea noastră cea cuminte a ajuns de-acum în scapăt...
...treaba **voastră** – nu a mea! – golănimi de mahala!
nu-i concurs pe post: Hristosul va decide cum va vrea!

dar strămoși din munți de vremuri îmi încoardă iar
arcușul
re-nvățându-mă-n răbdare cum e cu deplin urcușul...
voi – krakeni spumiți de-adâncuri – adăstați întru belșug
până **Crist-Țăranul** - iarăși – scoate-va din șopron
PLUG!

SONET CĂTRE IMPOSTOR

n-am „*har*” ca fûrii aprigi de poșete
lui Dumnezeu îi sunt destinatar:
mi-s scrise-n hrană flăcări și versete
deci n-am dietă lutul - strâmb tâlhar

ce-mi dă Hristos nu-mi poate răpi dracul
nici cu mânuși de-și bogățește palme:
prefac în rai suflare cum și sacul
când impostoru-asudă doar sudalme

nu poți tu – mut și orb schilav al firii
să te înalți pe aripă de înger:
tu aur vezi – metalul nimicirii

când eu petale-astrale-n cruce sânger
...nu mai chemați pustia spre-nviere:
altfel schimbați nectarul lumii-n fiere!

INTERVENȚIA HRISTICĂ

leprosul aur uscă vii petale
nectarul în otrăvuri se preschimbă
și fără de știre - -n păsări și-n vestale
bate-ntr-o dungă-a clopotului limbă

în sufletul de om chircesc pecingini
și-orbiri descoardă raiul și iubirea
pe-oglanda din fântâni se-ngraș' paingini
lințolii diavolești cernit-au firea

iar înșiși sfinții bolesc sarabandă
îngerii turbează vinul din pocale:
degeaba-n rugăciuni aduci ofrandă

smaralde și-ametiste din graale!
...Cuvântul hristic se-opintește-n Navă
matrozii-nalță foc de Arcă – din epavă!

VORBE CU HRISTOS

trufașa lăcomie răskoală sărăcia
iar aurul nemernic scuipe-ntre ochi Hristosul
toți umiliții lumii-și clădesc împărăția

și-și flutură mândria peste nedrept prisosul

în ceruri – dumnezeii sunt cerșetori luminii
iar pe pământ săracii au drept doar de-a muri
dar pe planeta vrajbei și-a lăcomiei vinii
bogații-ndeasă forța de a ne pângări

când unu-și caută dreptul de a privi spre astre
se-asmut asupra-i fiare cu sutele de mii
cătușe îi pun limbii – frâng gâtul la măiestre
arsă-n văzduh e floarea: cuști – gratii la mândrii!

în sfat din miez de noapte otrăvi îl isc' pe rege
avării demoni roșii se-arată sfinți de templu
și astfel de milenii săracu-ndură lege
iar păduchios-bogatul cel hâd - se dă exemplu!

Hristoase – sânge nu vrem - nici ură-n Duh Sublimul
topește în lumină răceli de aur slut:
căci apărea-va altfel Cuțitul – pururi primul
tranșând mereu disputa dintre văzduh și lut...

Mântuitor al Lumii – trufia în icoane
s-o fereci pe vecie – oprește-i glas de arme! -
celor fără de lege dă-le-Armonii Coroane
căci altfel omenirea în praf va să se sfarme...

adu-l în slujbă-i iarăși pe iscătorul razei
cu trudă copleșește-l în raiuri și-n stupine:
când Lucifer vărgatul – începătorul frazei
se va smeri șăgalnic – vom ști-„**ADEVĂR**” și „**BINE**”!

SONETUL CELUI ÎNCĂPĂȚÂNAT

eu urc cu spor din orice prăbușire
când mă dobori – mai curios mă faci!
refuz apoteoze cu ieșire:
pe nenoroc mă cațăr – ca pe-araci!

nu mă opri din catastrofe - Doamne
simt că trăiesc – când șişul mi-e la gât:
nu m-au răcit pe mine-atâtea toamne
deci nu-mi preschimb – cum alții – gura-n râț!

cu cât asmuți Tu crivățul în mine
cu-atât în pisc orgoliul urlă-astral:
mă încălzesc la focul de ruine

și amurgesc doar soare-imperial...
...o viață nădușită mi-a fost crez
cu cât trudesce la ea – simt că-nviez!

DOINA SCAIETELUI

cu cât găfâi spre amiază
ceasurele supurează -
umilit și cu năduh
mestec foc iar nu văzduh...

visez seară – visez rai
liniște de uscat scai...
de folos n-am fost pe deal:
m-a păscut măgar – nu cal

iar la umbra mea săracă
păsării n-a fost să-i placă...
ia – am fost și eu o dâră:
la Hristos să nu am pâră
că roura n-am sticlit
în fiecă răsărit...

gângăni m-au năpădit
dorul nu mi-am prăpădit!

...roua-mi fulgeră și-acum
iscată din vai și scrum
cât din îngerii - cât din fum...

știe-mă numai Hristos:
n-am fost bun – n-am fost frumos
dar spre mine a cântat
veghețoarea de-nnoptat
și spre mine a privit
orișice ochi năcăjit...

iar în frunza mea pârilită
au picat – cu grea ispită
astă-vară-n vis de floare
lacrimi de privighetoare...

NU-I BLASFEMIE SĂ RĂVNEȘTI SPRE PISC

nu-i blasfemie să răvnești spre pisc
cât ciocârliei sfârâie-n cer la clacă
și nici viața s-o plătești cu risc

și nici tăiosul vin de-abis să-ți placă...

iubind miresme-ți moleșești grădina
râvnind doar liniști – ruinezi văzduhul:
pipăie fulger – adorând salina
să biciui sorii – scoțând din teacă Duhul!

pe Crist slăvești nu tot umflând slănina
ci dibuind lumina din tăiș:
serafii nu-ți vor dansa în nară smirna

decât cu razele tăind pietriș...
...nu-ți atârna doar trupu-n terezie
când simți cum Mire stă din cer să vie!

BIOGRAFII

iau - din biblioteca
lumii - biografiile celor mai mari
scriitori - rând pe
rând – și concluzionez : “*uite – tu
tu și tu...și tu...tu...tu...și tu...și tu... - voi
ați fost nefericiți – dar
nefericirea voastră a
avut rost – pe când a mea
nu:*

*voi ați căpătat
glorie și nemurire – eu nimic...”*
apoi – pun mâna pe
pană – și scriu – cu și mai mare

avânt și îndârjire – mesaje
pe care El mi le transmite – tot mai
des – tot mai regulat – fără pic de răgaz

când asculți de El – n-ai vreme de
glorie – iar nemurirea devine o afacere de
familie divină

ABUZĂRI ȘI DEZABUZĂRI

am scuturat polen din flori
ploi lâncezind fără fiori
și m-am trezit din somn reptilă
cutremurând pământ de silă

nu mai veni la geamul meu
cu Învieri de Dumnezeu:
s-au scurs eonii din clondir
și stelele din patrafir
regim de țepe și noroi
o piesă pentru un rățoi:
planetă de decapitați

ba chiar de magi decapotați
...am tot visat la un sonet
dând voci regalului closet!

VIAȚA SPÂNZURAȚILOR

jum'ate sunt tâlhar – jum'ate Crist

de-aceea sunt și vesel – sunt și trist
am și ucis – dar am și vindecat
pribeag și călăuz - din sat în sat

mi-e tată Trandafirul – mumă Luna
fur stele nopții – zilei-i cânt cununa
iar când m-au luat trupul să-mi schilodească
eu m-am rugat Duhul să mi-l iubească

e greu să fii din toate – jumătate
viața de-aici nu face-altfel dreptate:
între apus și răsărit eu sânger

dar știi că Domnul mi-a păstrat un înger
...rugați-vă la Crist când spânzurații
atârnă-ntre pământ și cer – curații!

BALADA JUDECĂȚII POETULUI

dinspre floare către fruct se-ntunecă cerul
la răscruce de drum și soartă îmi sângeră fierul...
cin' să judece viața pentru că există?
sui în bezne – și pe cale cânt baladă tristă:

va fi-n piscuri judecată – trăsnet și cenușă
nu e milă - doar uitare-i pentru bietul paznic
care-a stat la-a tainei masă – vorbă spiridușă:
nime-n urma mea nu știe de sunt nunți ori praznic...

când cutremură-te moartea nu-ți chemi avocații:
m-am trădat pe mine însumi – nu însă și frații

pentru mine mărturie dau cu vuiet brazii:
pe dos toate le făcut-am – dosade-s olmăzii

pentru câte-am părăsit – nu-i pedeapsă-n lume
cerul – vechiul - știe-alege liniștea din spume...
simt văpaia Lui Hristos: ceartă-mă și plânge
pentru mine - -un cărauș – Crucea Lui se frânge...

simt și lacrima-I pe umăr – cea dintâi lumină:
mântuiește-mă pre mine - Hristoase-Albină:
pierde-mă din om și faptă – să rămân doar strună -
atunci cerșetorul firii purta-va cunună!

*...”nu-i nedrept să guști smaralde - nici să-ngâni vecia
printre îngeri sunt și păsări – cum și apă-n vinuri
judecata este sfântă – înfruntă-i urgia:
doar Poezii nu-s la sfadă: între cei goi – plinuri...”*

...zac înfrânt sub grea muștrare – prăbușit de milă:
s-a-ndurat oare Hristosul să mă ia pe cruce?
Răstignitului - de mine să nu-i fie silă?
...strălucită sărăcia - umple-mpărăția!

...Inorog iese-n poiană vina să-mi usuce...

MI-E DOR DE-O ALTĂ LUME

mi-e dor de-o altă lume – a slăvilor deschise
de-o lume luminată – a stelelor aprinse
o lume făr' cântar și făr' contururi scrise
o lume ca ne-alta – nepovestită-n vise

alungă – Doamne – norii hotarelor mahmure
lasă doar clipocitul din mărire ligure
strămută-Ți sfinți copacii-n Grădina Hyperboră
și duhurile-Ți toate-n serafii ce te-adoră

mă simt atât de singur – și soarele se stinge
în lunci părăginate mereu cu stele ninse
...e seară-a beznei albe: Al Dorurilor Hrist

m-a fost lăsat pe mine la mal – singur artist...
știu că va fi lumină – deși-n icoane-i trist
am taină: plânsul lumii-l preschimb în ametist!

DESCÂNTEC DE LUNĂ

trece-un înger prin pădure
sună înghețat un clopot
cine poate să îndure
mai aude și un tropot

vin călări toți voievozii
resfințind pământ și ape
diavolul – la coada cozii
două coarne dă să scape

sună luna din topaze
se deschid în taină fraze
sună luna din rubine
trezind Rege Mărăcine

peste lume preacurată

a ouat luna o roată
peste lacul luminos
trece iarăși Făt Frumos...

doamnă-a nopții mătrăgună
ajungă-ți atâta lună
vraja-n ceruri se desface
adormim iarăși în pace...

POEM DE DRAGOSTE

iubiri de miri
scriind psaltiri:
în loc de lună
pasărea strună

zâne din scai
ea – Lorelai
în ape cântă
și ne-nmormântă

cleștar de rai
rază de mai
sub val și strai
toți purtăm nai

ce-i melodia?
epidemia
ce-a aprins zeea
Casiopeea

te-am și strigat
ai și oftat:
două silabe
visări arabe

plecăm din gлии:
entelehii
ne-arată jocul
și asmut Focul!

VEȘNICĂ TOAMNA ARTISTULUI

ascultă cocorii din suflet cum pleacă
citește-le scrisul din cer și arțari
nădejdea-n fântâni tot scade și seacă
vezi umbra Lui Crist părăsind ochii mari

de frunze se umplu pridvoarele lumii
și pulberi de stele sufocă alunii
agale-inorogul sleiește pădurea
din munți și din brazi a rămas doar săcurea

migrează sublimul spre alte fruntării
tu du-te cu toate și nu-ți uita larii:
blestemu-mi l-ascult cum vuieste în peșteri

cum cad de pe case – pe rând – nouă meșteri...
...pârjolit de iubire – Manole Artist
cu zâmbet și taină veghez Ametist!

NU DA ATENȚIE

nu da atenție la
nimic și nimănui – din lumile
pulberilor fără de zare: trebuie să ajungi
cât mai degrabă – acolo sus – în
ceruri – la adăpostul păsărilor și-al
îngerilor: numai de acolo înainte poți să
începi – să începi visul cel
mare – să începi a pune vânturile și
gândurile - la
punct – pe fiecare după
soiul lui – după
anotimp și bătaie – în
cămări și samare – după voci
mai zglobii - melancolice sau mai
amare

...numai de acolo încep
poveștile – cele fără de
sfârșit ori urmare – în care tu ești
neabătut – mereu
năierul tuturor mărilor – printre
giganticele vălătucuri și
valuri de
stele

DUMNEZEU, LUMEA ȘI OMUL

ABATOR COSMIC

suntem făcuți din groază și din carne
bieți cerșetori sub bolțile terorii
dar cerul nu-și vedește nici lucarne
iar ca-Arhitect - nu va da glas erorii

nu capodopere – ci accidente pure:
suntem străini în cuibul Lui de Șarpe
degeaba unii își cioplesc murmure
căci Adevărul stă ascuns în harpe

n-avem de-ntors – iar înainte-i beznă: o biată turmă dusă
la tăiere -
se-aude Măcelarul cum de gleznă

toporul și-l ascute spre tăcere
...lăsați și vacii-un sfânt pe îndelete
făclii - să-și vadă hoitu-ajuns cotlete...

PERSONALITATE

personalitatea unui
spălător de vase – trufia unui
blacheu strălucind – pierdut în
visele unei
bălți

cât poți fi de lacom și
crud? – atât cât să te-nghiți
hulpav - pe

tine însuși – să-ți sugi înversunat
cu rânjete sadice - măduva propriului eu
stupid - și concomitent să
aplauzi - râgâind
triumfal întru
deplina satisfacție
gastrică

cât poți fi de prost? – cât
e necesar pentru ca
specia umană să fie compromisă și
descalificată – pe veci - din
toate meciurile
lumii

CINEVA

acolo sus e cineva care
uneori tropăie – alteori – lugubru
tace: și ți se face
pielea de găină – când nu-și face
simțită prezența: absența
lui - aparentă - dezlănțuie
catastrofele sorții

rugați-l fierbinte – prin orișice
mijloace – permanent – să
tropăie: măcar atunci
vom ști cu cine avem de-a
face – sau – în cel mai rău
caz – că avem de-a face

în această cumplită beznă
sinucigașă – cu
cineva

cu cineva – cât mai
asemeni disperării
noastre – zgomotoasă în
istorica ei
agonie

VECIA

vezi vecia? – orișicât ai
roade din miezul-ceas – el tot
neatins - înalt candelabru de aur
rămâne: faci pluta pe
ocean – cămăși de năvoade
te-mbracă: egal – egal – mereu
depărtat de tine - egal toate se
scriu – egal depărtați și Tată
și Fiu – îmbrățișați de nespus și
pururi strânși – deolaltă: un singur
Imn - Sfântul
Duh - toate și toți
înflorind - ca-ntr-o
dumbravă sacră

METANOIA FALSIFICATĂ

...începeau să-i curgă – șiroaie tot mai

apocaliptice – lacrimile – ca
apa dintr-un robinet cu garnitura făcută
praf

apoi – printre suspine
cutremurate – auzeai cum
psalmodiază: ...i-a
legănat la piept – de-o
viață – pe
copiii vietnamezi arși de napalm – i-a
spălat ochii și sufletul
afghano-irakiene - ale lui
Bush senior – le-a dat să sugă soldaților
americani din pustiu...

...toate aste trăsniși și multe
alte - le înșira– până când toți din jurul ei
plângeau ca la
propria-le înmormântare

și – pe dată – se arăta – din pământ din
iarbă verde – instalatorul – care-i
repara – desăvârșit senin
robinetul

NĂDĂJDUIRI OARBE

plângi de singurătate – nimeni nu te vadă
biet duh călătorind spre nenăscuții aștri
cât ai trăit – mereu ai fost în sfadă
cu sfintele lumini de pe pilaștri

cresc ierbi albastre – lingă-și orbi găvane
mistică noaptea ți-a-nghițit suspine
unii o iau pe jos – alții-n rădvane
spre ce-au sperat a fi chinuitor de bine

te-nșeli ciudatul dacă-l iei drept zori
sau tot mereu zvârlindu-te în spadă:
acolo nu-i decât tot o ogradă

și din văzduh ning îngeri cântători
...cine nădăjduiește în lumină
pe nemâncate-nghită o albină

MÂNTUIREA PERSECUTATULUI

din candelă voi mi-ați furat uleiul
dreptul la primăvară mi l-ați luat
din scara vieții ruptu-mi-ați fușteiul
pe care-și calcă vina cel curat

fojgăie orbii-n noapțile de iarnă
pe malul orei năzării cleștar
iubita mea s-a fost făcut lucarnă
prin care iese capul meu lunar

da – șade bine strigoilor de jar
să-și ardă-oglinzi și amintiri demente
da – bine-mi șade să mă-ntunec iar

să-nghit în noaptea-mi stelele clemente...
...pământul e-o cabală-isterizată

din care smulsu-m-am gheată cu gheată...

SONETUL DREPTĂȚII

cine-ți dă dreptul să iei libertatea?
nu-ți pune bocancii pe-altarul din cer!
nu-n lanțuri – zăbrele – se face dreptate:
treptat – colo-n slavă – luminile pier...

vulturu-n temniță moare – regal
și-l plâng nunți de păsări – vâslind printre stele
pădurile ard pân' la-al Styxului mal
vin vânturi sanchii și cresc volburi de iele

dreptate-i în corul de îngeri-grădini
dreptate-i în caii cei albi ai furtunii
dreptatea-i un șopot – colo-n rădăcini

dreptatea nu rabdă nici jug și nici funii!
...e treaz Răstignitul în vârful de coline
căci dreptatea cea dreaptă – de-acum abia vine!

CONDIȚIA UMANĂ

parșivi și cruzi ca ultimul ocaș
tot așteptăm să cadă ghilotina
ne-am resemnat cu-al morții zvâc-făraș
simțim în nări cum fojgăie vermina

deja n-i-amară gura de pământ

deja ne-am luat adio de la soare
ne-am învățat să n-avem nimic sfânt
de-atât frământ – inima-a amorțit: nu doare...

când coasa gâtul – galeș – ni-l mângâie
e inutilă orice remușcare:
nu mai e loc în ocnă de tămâie

de-abia-ți faci rost de înc-o respiraie
...sărman și nesfârșit șirag de morți
ce parcă-s vii – dar toți căzuți la sorți!

SĂ FII BOGAT ȘI SĂ SPETEȘTI NOROAIE

să fii bogat și să spetești noroaie
când singur Duhul nu se încovoaiel
au fost pe lume-actori și împărați
și-au devenit cel mai deplin uitați...

nu horpăi nămoluri aurite
când slova-ți inspirată se avântă
nu-ți fă valeți din sumbrele ispite:
uimește-ți cerul – cu El te-nveșmântă!

fii gata pururi de călătorire
și frate fii cu aștrii și lumina
scoate-ți din teacă spada-ți de iubire

nobil din fire – uită lumii vina
...te-așteaptă-n sipetul privirii Lui Hristos
comoara zugrăvirii-ntru Frumos!

MAI AI ATÂTEA-N AMURG DE FĂCUT

mai ai atâtea-n amurg de făcut
o – ticăloase omule de lut!
nici stele călăuzitoare nu-ți aprinzi
n-ai nimănui să cumperi ori să vinzi

ai de-nfruntat oglinzi și vii tenebre
ai datorii la mii și mii de febre:
te-au ținut cu spada-n pragul Morții
atâtea lucruri părăsite sorții...

înconjurat ești azi de tot ce n-ai trăit
Moartea îți pune-n mână coasa - de oștit:
te-au prins strigoii celor nenăscute

și-ți șuieră: „*ne-nvii pe toate - cât mai iute!*”
...ultima-mi reverență spre germenii nu mai plânge:
„*îți dau – de vrei – cât vrei...*” – El zice – „*...cui pe sânge*”!

O EVANGHELIE DE CRĂCIUN

Dumnezeu s-a arătat de după
colțul străzii: acum se numea
Iisus Hristos – avea și
buletin – și-l făcuse la o secție obscură de
poliție cerească – declarând că pe cel vechi îl
pierduse...

și L-au crezut polițiștii
celești – ca orișice birocrați
grăbiți ce sunt ei - și care se
respectă...

apoi – după ce-a ieșit El de la „*locul oficial al
adeveririi ființei stradale*” – s-a uitat în stânga – s-a
uitat în dreapta: n-a văzut niciun
mag mai de Doamne-ajută – în schimb
a constatat și văzut că
nimic din Creația Sa nu arăta – acum -
bine: toate – între timp - o luaseră cu totul
razna – cu osebite
oamenii – „*capodoperele zilei a
șasea*” – deh...

ăștia din urmă sufereau de
atâtea boli ucigașe – de atâtea beteșuguri
strigau sufocați – încât Dumnezeu de
după colțul străzii s-a
îngrozit cât de multă treabă era de făcut – dar
deh... – El era Dumnezeuul Facerii – de la El se
așteptau atât de multe... – deci și-a
suflecat mânecile - și s-a pus pe
oblojit vindecat
înviat!

...atât de jalnic și de josnice ajunseseră nu doar
să arate – ci chiar să și fie „*capodoperele*” astea ale
(cică!) „*zilei a șasea*” (El nu-și numărăse – niciodată
nici zilele – nici nopțile...) – încât

începură (ele...ei...) să nutrească numai gânduri
tot mai îngrijorate – mai
meschine – criminale insolente și
violente – în legătură cu
binefăcătorul necunoscut și
sâcâitor: pentru a nu plăti – cumva -
serviciile Lui divine (...până și-un surâs de
recunoștință li se părea mult prea mult și
ireal de scump...) – s-au strâns cu toții
pe mutește (prefăcându-se că
nu se zăresc unii pe alții!) și
L-au omorât într-o seară (nici măcar „*pe
l-apus de soare*”...ca pe-un bătrân
câine de stână...) – în dosul unui deal mai
răsărit – la marginea unei țarine prăpădite-ntr-o
oală – iar
cadavrului obținut astfel i-au dat un nume banal – foarte
des întâlnit – printre
„*capodopere*”:
Iuda...

apoi – fiecare s-a dus la
lucrul și la casa lui - anoste – toți fiind
ușurați că „*se scăpaseră – în sfârșit – de
prea mult bine și de prea multă
apărătură*” ...

...de atunci – când se mai
întâlnesc – la colț de
stradă – omul și Dumnezeu – primul (cum
altfel?) se preface a nu-L
vedea pe Cel din Urmă – dar

nici unii pe alții (...la fel ca
atunci...): „**cetățenii onești**”
plictisiți de implacabilele întâlniri cu El - numai
mestecă între fălcile îngrășate – înjurături
care de care mai
deșuchiate... – și conchid: „**nu mai scăpăm de ăsta –
nici
mort!**”

...în urma fiecărei înjurături rămân urme – pe
zăpadă – pete întunecate și-adânci:
cu cât trece vremea – stai și te
întrebi cui aparțin – de fapt și de
drept – aceste pecinginoase
pete - urme stranii și întunecate pe zăpadă – care
la un moment dat – se opresc
drept în mijlocul drumului: oare se tot întoarce
Dumnezeu la locul crimei
Lor – aterizând drept în
mijlocul drumului conștiinței - sau
câte unul-unul – oamenii sunt cuprinși (pe la
mijlocul drumului spre
crimă...) - de
remușcări – și îi lovește revelația și deci
dorul de zbor... - chiar în toiul
mersului lor plimbăcios – da - chiar în timpul mersului
lor - fără munte și vale – agale
mers de automate
deregate?

...cei rămași aici – pe
pământ – „**își fac reciproc**

daruri” (...se mituiesc
unii pe alții – ce mai!) – de
frică: „*dacă aproapele
vecinul și prietenul - neamul...deh...m-o fi
văzut - cumva - când l-am ucis pe
ciudatul ăla sâcâitor – colo - după deal – și mă pârăște
la
poliția celestă? – ...mai bine îi dau ceva – îi
ung ochii cu ceva – să
tacă o vreme...*” – ...și uite așa
ne-am trezit pe cap cu zarafii
puzderie – de Crăciun...

...și – în momentele imediat următoare
mitei – se pornesc (ca apucații!) să mulgă de zor
galaxiile – cu atâta isterie în
„*cuget și simțire*” – de parcă
din bezne – s-ar fi auzit bătând un anume
ceas

dar fiecare șiștar de
lapte stelar - îl
varsă înapoi – astfel că întreg universul devine
foarte curând - o
nesfârșită mlaștină de
vomă albă...

...iar unii-alții (muuult - mult mai
târziu!) – ca de obicei – își
operează un transfer de
personalitate – și fac să
explodeze piața – cu vina lor

închipuită – traductibilă în
mormane de fleacuri și-n piscuri de
pierdere de vreme...

COMPORTAMENTE UMANE

unii se sparg - mâncând
vânturi de ciumă și bând
uleiuri de candelă – amestecat - din obișnuință - umflați
inutili - alții își
sângerează picioarele - mergând pe
jos - prin și între stele - sute și mii de
ani lumină (fără nicio cruce de
foc în
sân ori
buzunar) – pentru a-și revela vreuna dintre legile
Armoniei Divine

unii fură ursite - jefuiesc ceruri -ucid
zei – din
lăcomie sau din plictiseală
narcisistă - alții
se răstignesc - pe vârfuri de
munte - pentru continuarea nădăjduirilor pe
Pământ

...comportamente pur
umane!

am lăsat să se usuce

timpul – am lăsat să se usuce
sufletele noastre – precum
spuma de bărbierit – după ce-ai
întins-o pe obraz – și apoi
te-ai luat cu alte treburi din
casă – din ogradă – din
univers – și ai uitat să te razi și să te
liberezi de cețurile tulburi ale
chipului – cu fața înspre
senina luminaire

...și spuma asta - întinsă pe obraz cu
intenții inițiale
bune – devine – cu vremurile – o
mască (întristată și
alb-efemeră) de măscărici – se
chircește – se
crapă – iar fizionomia ta
explodează-n țândări – apoi se recombina
invers - mânjită
cu acest alb debil și sfrijit – cu
acest alb dubios – spasmodic și
ilicite – cu acest alb împotriva naturii
Chipului Divin – când te uiți în
oglină - constăți că acest alb de contrabandă ți-a dat
pașaportul către zona – cu totul
nesigură - nesperioasă
nesănătoasă – a fantomelor – prinse cu ușa între
lumi
...da - și acesta este un comportament specific
uman...

s-a spânzurat c-o frânghie furată
se îneca în lacuri de-mprumut
nici moartea nu putea s-o aibă toată -
așa a fost de când l-am cunoscut

murea – se repeta – pe datorie
se încăpățâna în moarte ca-n beție
își inventa și eșafodu-n stele
își revela cereștile belele

călare stând pe munți îl știi de-o viață
și aprinzându-și pipa din vulcani:
de-o vreme n-a ieșit la suprafață

s-a dus la nunta elfilor tirani...
...oriunde-ai fi – tot rugul de neliniști
văpaie cu văpaie-nghiți – prin miriști...

...el n-auzise niciodată de
numărul Doi – adică de
soț și soție – soție a
soțului: dintotdeauna – el fusese una
bucată om – care stăpânea
una bucată cal – ce era înhămat la
una bucată căruță – și – tot așa – una bucată
căruță – lăsându-se lenevos trasă de
una bucată cal: în
căruța lui cu cal – enormă cât un
continent adâncit și
ascuns – sau cât
trei stele

gemene – întovărășite în mare
taină (clandestin - când e
bezna mai tihnită și
plină) puteau încăpea – la
alegere sau la-ntâmplare – mii și milioane de
oameni sau
șapte păduri: depindea numai cum și pe unde le
așezai – pe toate - într-așa de mare
lărgime...

...drumurile pe care le făcea el acuma – el
unicatul - erau cu
căruța goală și cu calul mai mereu
fudul de odihnit: se tot frământa el
unicatul - și se ducea ca pe sfoară – în fiecare
dimineață - să vadă
să zărească
zările – așa - cu ochii lui – cu ai căruței și ai
calului – să vadă – să
zărească pe unde s-au mai
crăpat și crăcit colțurile
lumii – pe unde încheieturile lumii au devenit mai
descheiate – mai rare la
vedere și – de aceea – cu mult mai
luminate – și să afle astfel – cu puterile lui și
cu puterile căruței și ale
calului – cărări cât mai scurte – către
Dumnezeu - Cel pe care-l
dibuia cu agerime mare - după
miros - precum
ogarul pe dihor...

...câteodată – când era cerere mare – mai lua în
căruță (și dinapoia
calului) – și pe câte-un om din
sat – dar
numai din
satul lui...

...de altfel – însă – ținea să fie cât mai
departe – tot mai departe - de
comportamentele umane cele
banale – cotidiene și ajunse de tot
bătucite și
mucedu...

DAU CU ASPIRATORUL PRIN SUFLET - AZI

dau cu aspiratorul prin suflet - azi:
se-ntunecă de praf slăvile – ard brazii
Parcele strigă că se sufocă
își blestemă soarta – cele ce-alocă

destin clandestin – din cerul vecin...
ce scandal stârnește păcatul – un spin
când se-adună de veacuri în cuget venin
când strivești fără vină lujer de crin

...opriți aspiratorul – reci cenuși
fac crima să-și prelingă pe mâini mănuși
iar Moartea trage măști – viclean - peste uși

nimeni să nu mai afle altar – cununi...

...în loc de flori – sub geam cresc azi mătrăguni
una pe alta se sting – biete minuni!

MODERNIZARE...

trec printre munți părerile de rău
ultim vagon îmi face semn – dispare...
edilitare-explozii dùmică altare
cadavre-stânci se și azvârî în hău!

pajuri blesteme-nalță – profeții
iar anii de beton m-au împietrit:
crinul din suflet iată-l – vestejit:
peroanele-s pustii – la ce să vii?

șoselele-au trecut peste minune
camionul cară sfintele poieni:
raiul se face șantier de vremi

iar dinamita ține loc de strune...
...când se va-ntoarce-Orfeu din Empireu
pustia s-o pledați – va fi prea greu...!

CIOCUL MIC

alin alcool și parmezan
și am mai ars un fir de an -
ascult vecinii cum se ceartă:
cuvântul – da,-i suprema artă!

venim pe vânturi fără flori
prin învieri pierdute-n ciori
și nu-mplinem nici ceas nici soartă:
nu-s pelerini la Marea Moartă

acest venin lucrând în noapte
n-ajută fructele prea coapte
și e o zi și-i altă zi -

câți oare teatrul vom trezi?
e bine-așa – cu ciori catran
tot divagând liricul plan

HARUL FĂR' DE OM

în palate zace groaza – bolnăvioară
în colibe – suferința-ntru vioară
dezmățată omenire deșirată
tot așa te-ai răstignit – și altădată

bogație fără rod ori rost în lume
sărăcie murmurând credinței nume:
cine-a hotărât divorțul colo-n stele
a săpat haznaua urii grele

numai Hrist unește – Omul se dezbină
crește-ar alt pământ – din rădăcină
și în loc de-odorul zilei șase

caracâțița să suie-n tron mătase...
...Hriste – înnoiește legământ și stăpâniri

harul făr' de om pogoară-l peste firi!

E-UN CIMITIR ÎN AER LIBER – LUMEA

e-un cimitir în aer liber – lumea
vizitatorii-și tot amân' sosirea:
în galaxii se mișcă silnic știrea
căci orbii-o duc de-a-ndoaselea – e culmea!

„*Regina Aștrilor e groapă de moroi!*”
am pus afiș – dar cine-s eu? – un sloi!
stelele văd doar pata-mi de noroi
văd șansa-n vis de show-uri - mereu noi...

...era-n verset: „*nici de văzut nu fuse*”...
iar „*ochi*”... - de unde? -ocean de strigoii
cu hârca goală și găvane moi!

...s-a fost hrănit și Hrist de piedici puse
când vrei să-nvârți în cer câteva fuse...:
dă a lehamite din mână... – și se duse!

ÎNGHEȚUL CIFRELOR

suntem închiși între cifre – suntem determinați de
cifre – suntem ținuți prizonieri – cu
tot cu trup și suflet – sub pielea
cifrelor – sub straturile de
piei și de gheață ale

cifrelor: numărul de
secunde ale minutului – numărul de
minute ale orei – numărul de ore ale
zilei – numărul de zile ale
lunii – numărul de luni ale
anului – numărul de luni dintre
echinoctii și solstiții – distanța dintre noi și
ecuator – distanța dintre noi și
poli – distanța dintre noi și
cutare stea – distanța dintre sărac – bogat și
soarta cea rea – distanța dintre sufletul meu și
inima ta...

numai cifre – numai
piele scorțoasă de
cifre – îngheț de
cifre: înțepenim cu toții în frigiderele
cifrelor – ne umilim cu toții în
criogenia – înspăimântător de
albă – purtând orbitoare halate de
măcelar – a
cifrelor...

...unde ești oare – Doamne al
Necifrei – să ne dezmoștești – să ne
dezgheți din frigiderele măcelarilor
cosmici – să ne smulgi galantarelor
ucigașe ale
cifrelor – și să ne dăruiești vieți de
păsări călătoare – păsări spărgătoare de
piei înghețate de cifre și de
cifruri – spărgătoare de

ceruri cu țurțuri de cifruri și
cifre...

ajută-ne – luminează-ne – călăuzește-ne
Sfântă Necifră – scoate-ne din
bezna numărătorilor – din bezna pușcăriei
seifurilor - cele de crimă și trufie
pline – din cer până-n pământ
asasine

CRIZĂ

în tihna serilor voit banale
se-ascund văpăi demente și carnale:
burtoși burghezi crucificați pe ziduri
în clarobscurul tămâiat cu liduri

e-o lume amânată-n toate cele
iar leonine râvne vând surcele –
prin pofte – gândul sare peste rând:
tăișul spadei tot lovește-n vânt

n-o să-l întrebi pe Crist de sănătate
dar nici pe Inorog nu ți-l simți frate:
e-atât amestec de serafi și-urgie

încât apocalipsa tre' să vie...
...ne sufocăm – incendii mari de vise
nu mai așteaptă mântuiri – nici scrise!

SINUCIDERE ȘI VÂNZARE, ÎN CONTEMPORANEITATE

lume-atârând isteric de-o grenadă
cu cuiul scos – rânjind la bărbi de sfinți
a fost odată-n lună-o serenadă
acum sunt craniii – luminând cuminiți

tic-tac tic-tac bat ceasurile-n geamuri
nu mai sunt flori – e-o iarnă explozivă
nu sunt nici arme – sulițe n-au flamuri
dar moartea vine zilnic prin derivă

castele cavaleri și regi – ruine
de amintiri vândute azi la solduri:
ce pururi a fost rău – acum e bine

calculatoare ne-otrăvesc cu slove-bolduri...
...emisii tv s-a terminat:
Hristos a fost vândut pe-un masturbat!

AZI – OMENIREA

sunt disperați – nu
deștepți: încearcă să-și aducă
aminte ceva
esențial – își sparg frunțile – tot mai
înguste (ca niște streșini adânc
aplecate - ori ca
niște ambrazuri de
cazmate – prin care-ți streкори

mitraliera – contra
zărilor abia
zărite) – și tot
degeaba:

cele spuse rămân tot rănite...

omenire cufundată în
teroarea propriei crâncene
amnezii – omenire fără
duh - fără
terezii

au uitat oamenii până și că sunt
oameni: atât de disperați de această
accelerare a Alzheimer-ului – încât
uciducid
ucid tot ce trece între ei și
lumina soarelui

(...a trecut demult ceasul în care
orbii-și înfigeau toiagul doarelui...)

cu câtucid – cu atât
lumina se-ntunecă mai deplin – în pocale nu mai
crește vin: cei
uciși se solidifică stâncos - devin conștiința
răzbunătoare – ce
tare mai doare - izvorul de beznă al
lumii pe dos

CARNAVAL RATAT

foaie verde amrabat
a venit de m-am ratat
și-ascultați felii-felii -
tu încoace să nu scrii:

arzând în mijloc de preerii
ciupind de fund entelehii
zării cordonu-ombilical
al unui astru canibal

iscând conflict de generații
mă apucați de operații
și-n agonie râd turbat
când văd un înger constipat

citind în boli ca-n evanghelii
flirtând cu zei și perihelii
ajuns-am să îmi spăl retina
unde-explodează-acum benzina

de-atâta foc mă-ndrăgostii
nasul zeițelor pili
și din trombon și-un astronom
eu făurit-am carcinom

jelit de mii de piulițe
am înviat pentru pipițe
și-apoi am întrebat un preș
un' se depune-aici un leș

nu căpătai vin și răspuns
m-am răzbunat: comete-am tuns
și din iubirea de moșie
'mi-ieși-un cucui pe scăfârlie

și uite-așa – la bazilică
băui tot kilul de mastică
să uit de leu și de furnică
de voi – de pești – și de vezică

m-am preschimbat în pardesiu
și-am protestat – de parcă-s viu
apoi m-am supt eu din buric
m-am înghițit ca pe-un limbric

pe aria de cinci begonii
am cumpărat toți psihotronii
am fost în piață decorat
și la ospiciu iar băgat

joc cherchelit prin cimitir
luceferi să-mi turnați la mir
intens dacă vă scărpițați
ajungeți venetici scuipați

vă rog să nu mă enervați:
solfegiul meu de șapte wați
i-a fost Lui Crist supozitor -
eu prin decret sunt vidanjour

vă reculegeți – lăcrimați
vă scremeți ceasul – reclamați

dar eu confirm: nu m-obligați
să zic că-i luni – când el e marți

cu capetele la sub-braț
scoțând pe gură maț cu maț
voi din muștar să explodați
în paradisul din Carpați

fecund fagot din fund de crai
psalmodiază chiu și vai
iar nasul binecuvântat
în dos pe loc să-l văd băgat!

...aminul eu mi-l iohănesc
din chilipir mânăstiresc
și nu-mi mai spuneți ce să fac
când călăresc pe acest drac!

CARNAVAL LA FINAL

carnaval la final:
ce-a fost bal – acum e
val...

bețivii se bețivesc de
dimineață: în toate chiuie o
minte creață

nu mai râvnesc – nici ispitesc
se stinge-n ochii-mi dorul de
firesc

e prea târziu să-mi mai clădesc
altare – gaura-n ceas e mare – tot mai
mare

strig după sfinți – ca scos din
minți: doi bani nu face
a geniului crispere

în craiul nou stârpesc orice
seminți – planșii-și pun ciocul sub
aripă – cumiți...

...când ai trecut și
unde-ai dispărut? – păreai
zi bună – atât de
mare...

...întind pe dinți – dor de
părinți: din partea nevăzută-a lumii – câinii
urlă: vestesc
chemare...

MÂNA-MI SE RISIPEȘTE

mâna-mi se risipește în nisip
tremură-n dește ultimul miraj:
doar buruieni păroase înfirip
să aibă moartea oarece furaj...

pagini se-albesc din nou – uitând cuvânt
culori dezbin chiar din articulații:

din jurământ n-a mai rămas nici vânt
sub geam – strigoii-și pregătesc orații...

tot ce-am strigat – declină în uitare
tot ce-am durut – e adormit sub glie:
lumini dispar – felie cu felie

căci roade rădăcini eclipsa mare...
...n-a mai rămas măcar de-o lumânare
să pot răzbi – din neguri – pe-o cărare...

A VENIT O CIOARĂ-N ZBOR

a venit o cioară-n zbor să-mi spună poveste:
munții nu mai au tălpici - nu mai au nici creste
pe păduri tot ning de zor scârbe și pecingini
pân' și cerul se îneacă de-atâtea funingini

oameni se ascund în fier - fiare fug de-a dura
peste toate se revarsă bolile și ura
pe Hristos Îl smulg cu sila dar cu artificii
zi de zi Îl mută lumea numai prin ospicii

ning blesteme - pier oceane - lumea-i pustiită
nu ne-ajunge doar demența - avem și gastrită...
vin mereu călăi în soartă - cam pe la chindie

toți privim amurgu-acesta bogat în prostie!
...floare albă de lumină - Maică Preacurată
spune despre tot ce este:”...*hei - a fost odată...*”

SYBARIȚILOR CONTEMPORANI

voi – sybariți – s-aveți cu toții-un singur cap
pe cari eu să-l retez dintr-o furtună
prunci voi - eu bonă – din poală să vă scap
să vă trosnesc în dinți ca pe-o alună

trândavii viermi la crimă se soresc
din umilința noastră-și umflă mațul
puroi degustă cinic – clefăiesc
lacrima-o scupă - ura-și strânge lațul

blestëm pe bogăția fără milă
blestëm rânjetul sfidei desfrânate
oricând strivi-v-aș - chiar de-mi este silă

de-aceste lepre sumbre – gulerate...
...nu privi – Criste – când pe ei îi judec:
voi ști cămașa-mi de pe gât s-o suflec...

ÎN ORICARE HOTEL ADEVĂRAT

în oricare hotel adevărat – se
sinucid oameni: atunci când
nu-ți poți permite acea casă a
ta – cu tot ce înseamnă
cămin – hotelul este o
improvizație de viață și deci de
casă

și ca urmare – se

poate improviză-mâzgăli – la
repezeală – într-însul – și o
schiță (mai reușită artistic sau
tot suprarealistă) de
moarte

...ziarele de ieri de azi de
mâine și-au luat - deja - zborul
groaznic mototolite – pe deasupra
meschinăriei cu pretenții de căi – a
străzilor orașului
năpârlit

COPACI – IARNA

până și copacii și-au îngroșat
obrazul: scoarța zgrunțuroasă
grosolană – stă gata să
insulte – să scuipe plumburii
înjurături - jur-împrejur

...nici măcar o galantă frunză – așa – din
politețe – sub
abajur...

...coroanele lor - fără nicio scânteiere de
nădăjduire - lemnoase - încrucișate
bolnav și stângaci
scăpătate – în
schimb – se zvârcolesc haotic - prin
bezne – bat dintr-o aripă

împuşcate

...mocirla prostiei orbirii și
crimei ne-a copleșit – definitiv și
desăvârșit

SFINȚI ZURBAGII

pășările fluieră – din toate puterile – pe
străzi și prin copaci – pe deasupra
spitalelor – ca ultimii vagabonzi

nu se sinchiesc de
nimeni – când ciuruiesc văzduhul cu
vălvătăile trilurilor lor

e frig – dar nu mă mai
îndoiesc: s-a pogorât – cu
alaiul ei de
sfînți zurbagii – primăvara

MUNTE

castelele din Spania te pot
impune Împărat al Fulgerelor: banii
nu te pot muta de la umbră la soare

eu locuiesc atât de
înalt – încât ursul îmi zgârie poarta cu
gheara – pasărea – singura! – cântă cumplit:

psalmodii albe – norii

Dumnezeu scoate pentru
mine – din burdușit
sipețul stelelor – tainele nașterii
Noilor Magi

INUMANITATE

magii-și împrumută reciproc duhori
putrezesc în ceruri foc și hori de ciori
e vacuum de milă – astrală-ostilă:
îngHITE Hristosul greșit o pastilă

îngeri torizi se-ntâlnesc pe sub paturi
își imprimă zeii glasul lor de sfaturi
zeițele-asudă parfum de reptilă
orișice sfințenii – mormane de silă

necurmat am vomat umanitate
zgârie clistirul un soare la spate
povârnesc nebunii de-atâta minciună

plictisiți de moarte corbii cască-n lună
...de-atâtea veninuri se iscă furtună
pe hoitul de rugă păianjeni s-adună

SONET LUI LUCIFER

trecând prin rune labirint galactic

și descifrând grădini empedoclene
m-am întâlnit c-un june foarte practic:
pe Lucifer văzui – probând jobene!

prinț de-ordalii și-explozii constelate
primește-mă-n sanctuar cu-a' mele zdrențe
s-aduc prinos coroanei tale-n rate
câteva stihuri – tropotind cadențe

ești mare – „*maître*”! – de-aia omenirea
ți se închină de un ev încoace
și de-aia alchimiștii-și fac menirea:

filosofala piatră se răscoace...
...te țintuiesc prin vers c-o spadă zee:
salută-ți lumea – bust de pe alee!

IPOCRIZIE

„*eu sunt CEL MAI
păcătos...!*”

ei - na! - uite că ai câștigat tot tu
iarăși!

BEZNE COAPTE

înrouuratul aur stins în turla
binecuvântă norii grei de Paște:
cât oamenii doar gura vor să caște

vor fi și răstigniri și răgușeli de surlă

Hristos își smulge coji de cicatrice
iar sângele-I e singura lumină:
sporim și-mbogățim a noastră moarte
întârzie apostolii să vină

doar cucul cântă la răscruci de soartă
miei uciși recită-a cucuvele
în ceruri e-o sahară de cuvinte

degeaba caută Domnu-n buzunare stele
...ridică ochii Lucifer în noapte
zâmbește de nădejdi: beznele-s coapte

SONETUL HAZNALEI

e frumoasă lumea asta expandată
proștii n-au avut ce-i face – deocamdată:
florile tot înfloresc – și păsări cântă
munții-s tot voinici flăcăi – gata de trântă

știu că tot vă căutați prin buzunare
doar-doar veți găsi un ghem cu niște sfoare
ca să-l trageți din văzduh pe Dumnezeu
să vi-l faceți tâmp votant – ori chiar lacheu

pe putori apoi vă cățărați – maimuțe
să schimbați planete și stele-n huța-huțe...
și chiar credeți metanoia inversată

vi se umflă – uite - -n creier gușa toată...
...senilă-omenire bufnind în haznă
ai căzut – văd bine: cin' te-o curăța?

SONETUL APOCALIPSEI

mizèră lume – coaptă de sfârșit
măcar un singur om bun nu s-arată
scaiieții au crescut și s-au prăsit
e cerul torturat și tras pe roată

s-au zdrențuit pe margini lună – soare
stele-au căzut și ieri – și noaptea toată
atâtea crime – nimic nu mai doare:
tichie de măgar e liota toată!

...ce-i de făcut cu verdele din pajiști
și cum să uiți izvoare-ascunse-n munți?
Frumosul Dumnezeu e-un imn de jariști

cei ce-or scăpa de ciumă – plece frunți...
...s-a tot promis că îngerii vor plânge -
dar mătrăguna-aprinsă – cine-o stinge?

SONETUL ADEVĂRULUI

să uiți de tot – să intri în latență
să uiți că ești – ba chiar de verbu-a fi
nu e nimic de înțeles – clemență
doar pentru-orbi și surzi: cavoul lui a ști

să fie vid – sau bestii întăr'tate
și moarte-a firii – pe nemestecate
semeni nu sunt – nici limbă și nici frate
urli-n pustiu – când ceri pe arătate

cine și ce să-articuleze-un nume
când sterpe-s toate ale lumii Mume?
mor regii-n ceasuri – și-i atât de bine

să nu-nsemnezi vreun azi – să strigi vreun mâine...
...trăiește – spânzuratule de oase
desfată-te cu vremurile roase...

ÎNTRE MINE ȘI TINE

între mine și Tine: mari
scopuri – dezastre
incredibile

între mine și
cel mai apropiat țărm: stele – punți
inaccesibile

cine să vrea – astfel – a trece prin
spatele decorurilor lumii?

gigantică umbră de
călugăr incendiază marea
clopotelor – tainele
oceanului

DESCĂLȚAT-AM VIERMII - TOȚI - DE NEODIHNĂ

descălțat-am viermii - toți - de neodihnă
rosturi noi le-am dat de preste fire:
între-acum în veac albit de tihnă
apoi colții-și opintescă-n nemurire

fojgăi-va-n forfecare universul
dezbrăca-vor zeii cei bătrâni – schelete
înstruna-voi altfel de-acum versul
cât să-mbrace dumnezeii în cuplete

când vui-va descârnat pân' și destinul
fiara viermilor căta-va către mine:
halcă ultimă – voi încheia festinul :

schimbă-n rozătură falnic duh de câine...
...pulbere se fac și sfinții și golanii:
regi rămâne-or viermii – soliști de litanii...

PROMOROACĂ BLÂNDĂ DIN GRĂDINI DE RAI

promoroacă blândă din grădini de rai
stai și-ascuți pe ramuri de călduri trecute
cin' să-ngâne iarăși cântecul de nai?
îngeri în bejenii umplu găuri mute

până și hulubii fug de la fereastra

unde altădată-i hrănea Dumnezeu
a murit bătrână până și măiastra
în očnița sumbră-a sufletului meu

cântă-ți stihul ultim – lebadă vădană
a plecat licornul în alte păduri
a rămas în toate doar deschisă rana

pe Hristos degeaba îl storci și înduri
...o zdreanță de vreme flutură în zare:
au uitat matrozii și de lumânare...

CÂT FRIG POATE SĂ FIE ÎNTR-O NOAPTE DE MARTIE

cât frig poate să fie într-o
noapte de martie – câte
blesteme-i sufocă pe
copiii unei omeniri abia
ieșite de sub apele
începutului

încerci să oprești cu
gândul limbile clopotelor – măturând cu
vaierele lor oceane de
stele: din clopotnița lumii auzi hohotul
disperat al
clopotarului

de nicăieri spre nicăieri nu se mai aprind
focuri: e-o liniște – bolnavă de toate

morțile care-au uitat să
bântuie mii de alte deșerturi
lunare – după ce s-au năruit
piramidele

sfinxul – copleșit de inutilitatea
singurătății – s-a sinucis

la colțul străzii – spart de
ultimul strigăt de moarte – cu
milenii în urmă – felinarul în
noapte – orb – vrea - fără niciun
succes de scenă - să ia locul sfinxului

strigoii și-au cusut
buzunarele – nu cumva să li se scurgă – pe
trotuarele prefăcute-n sângeroase
mlaștini – compătimirea – dar nici neagră
făina – pe dărele căreia s-ar putea
întoarce – spre-a reface
statuia de bronz a unei lumi
amintite

sufletul meu stă agățat de-un cârlig (ca-ntr-o
măcelărie – din care n-a mai rămas decât duhoarea
sângelui pe jos) – deasupra neantului

PARASTASE PRINTRE FLĂCĂRI IZBÂNDIM

parastase printre flăcări izbândim
scheaună-evacuați din cer toți dumnezeii

ironie - -apocalipsa o privim:
tremură pe-alei de rai și plopi și teii...

sunt coloanele de foc semn răzvrătirii
nu mai suportăm să fim nici buni – nici răi
rătăcirăm – bani mărunți – arta uimirii
gânduri – vise – zac pe câmpii cenuși de clăi

strigă strașnic rana de sub coastă:
sufletele au zburat – păsări străine
tot sorbind șerbetul de năpastă

degustăm delicii calde: vine...
...să nu chemi vreo lume-n loc să vină:
fapte și ființă se dezbină!

ORDALII

de unde vii să-ntuneci lumea iară
smolită-albină în potir smolit?
se scurge-n glijă crăiasa primăvară
prohod îi cântă vântul cel smintit

orbit și cerul de slăvite-ospicii
în zdrențe-mprăstie coroane și făclii
lăstari uscatu-s-au sub mistice furii
iar păsări sugrumate cad în vicii
de dincolo de toate – Vagabondul
ne scuipe între ochi cosmica-i greață:
ce nu l-am dăruit de dimineață?!

amurguri - pretutindeni – își fac rondul...

...Divin Milos – setos de măreție
a transformat o farsă-n tragedie...

UN ULTIM TELEFON

vezi dacă s-a încărcat
celularul: vreau să dau un ultim telefon – către
una dintre constelații – nu importă către care
anume – pentru a-mi face loc – cumva – între
lumini și vâpăi – spre a putea medita
singur și liniștit – despre
zădărnicie

...dățile trecute – când am murit – spuneau nu că
ar fi fiind cine știe ce aglomerație pe-acolo – dar că
vor și ele să rămână – ca și mine
singure – ca să mediteze la
același lucru

poate că între timp – cine știe – să se fi
răzgândit – sau măcar
să fi renunțat la o parte din
istericale

AMIN...

AȘTEPTARE

când ai pierdut totul – ce-ți mai
rămâne să faci? – să te
prefaci că trăiești? – s-o iei
de la capăt? – de la care
capăt – când capetele au
ars – instantaneu
toate – ca-ntr-un scurt circuit cosmic – și
n-a mai rămas decât golul unei dureri cu care
nu știi ce să faci...?

să ucizi – să te
ucizi – să te
prefaci că nu s-a întâmplat
nimic?

malițioasă – insuficient de
convingătoare – te bate pe umăr
moartea : „*deci*
rămâne pe altă dată...?!”

nu a mai rămas nici o dată: calendarul
s-a șters de orișice
dată – a alunecat din perete
calendarul unui gol fără sfârșit – într-un
alt gol fără
sfârșit

gol la gol trage – pustiu la
deșert
...culcă-te pe burtă și

așteaptă țărâna sau
șuvoaie potopitoare de foc – să
curgă din
ceruri – peste ceafa ta – peste
toată durerea ta – oarbă mută și
surdă – și atât de brutal
concretă: cineva - dintr-o cu totul altă
lume să se-ndure – să te
îngroape-n leacul fluid și amar al desăvârșitei
uitări

ERAM BOGAT ȘI-AM SĂRĂCIT

eram bogat și-am sărăcit
copil fiind – m-am vestejit:
eu n-am pus strajă la porțiță
floarea de dor – din poieniță...
iar la regatul din străbuni
am tot uitat să isc minuni...
degeaba cu cădelniți munții
îmi tot descântă dreptul frunții
degeaba păsări tămâiază
la inima-mi de după-amiază:
eu simt doar seara ostenită
cum vine-n cale-mi – greu cernită
și-mi varsă-n inimă o baltă:
stele și zodii – laolaltă
ca unui trândav gunoier
ce nu și-a luat curat din cer...

...ori n-am știut – ori nici n-am vrut

perechea de-aripi am pierdut
și-ajuns acum un orb nătâng
doar cucii dacă mă mai plâng:
în luminișul din dumbravă
ce-a fost iubire – e otravă...

CAUZĂ NOBILĂ

oare Dumnezeu este prizonierul Satanei – de o
vreme încoace? – prea multe dese și revoltătoare
catastrofe – mult prea multe grindini
nedreptăți strigătoare la
cer – și niciun răspuns de-acolo – de
sus...

unde Te-a închis Dușmanul – Doamne - unde Te
ține cu sila ascuns și-obidit – o – Dumnezeule
dărâmat în pușcăriile
cosmice?

parcă te și văd – Prea-mult-Îndurătorule – cum
zaci - scheletic întins pe un
braț de paie mucedă – adâncite-n
glod - sub urina unui felinar
lunar – cu trupul numai pecingini și răni – iar
viermi zvârcolindu-se și cercetându-ți – hulpavi
tranșeele pline de sânge ale pieptului și
mădularelor Tale - martirizate de
lașitatea celui care – cu tot dinadinsul
vrea să te facă sfâșiat - dispărut și
exterminate - fără zile – fără

nopti – fără
termene

fă numai un semn – dincotrova – și
mă voi azvârli în vârtejul oricărei primejdii – în
cascada celor mai aiuritoare - viclene
capcane – mă voi zvârli să Te scap – Hriste care-ai
străfulgerat
minunat - ochiului meu – pentru o clipă de
eternitate – libertate

...ce cauză mai nobilă – iscată dintre
suspiciuni de cratere și comploturile
neantului – iată – ce cauză mai nobilă poate
fi – pentru a – senin și eroic -
muri?

CANICULA VIETII

pe-o vreme ca asta – nimeni
nu se grăbește – pentru ceva - pentru
cineva - ori
încotrova: e-atât de
fierbinte văzduhul – încât
până și iadul a intrat în
concediu

nici nu cauți nimic – și
nici nu vrei să afli – ori
să fii găsit: **lehamitea**
e zeul suprem – și atât de la

îndemână – încât până și
cei fără de vlagă – nu chiar i se
roagă – dar sunt - cel
puțin - găfăitor recunoscători – că
există: unică
șansă expresivă – dar tristă

CUM VA FI

n-ai scris vreun nume – și vrei mântuire
câtă lumină-ai răspândit – atât ți-e zestre
acolo sunt doar uși – nu și ferestre
oricât te-ai bizui pe sfânta-uimire

vei avea loc dacă ți l-ai făcut
vei avea spini – doar cât ai lăcrimat:
fii trandafir al Cristului blamat
și totodată grădinar durut

n-aștepta milă din măcelărie
aripă – de-ai păstrat copilărie:
orice ai dres – se-ncheagă în cântar

și din orbita Morții crești vlăstar
...nu Crist – ci faptele-ți sunt jude:
te-ai îmbrăcat precoce-n idei nude

GLUMA LUMII

nu mai sunt de mult „*persoană-adultă*”

ci-s din secta senectuții boreale:
sunt din cei ce pe la uși ascultă
și vă spun: minunile-s banale!

Dumnezeu lucrează-n covălie
ostenește – pe ascuns – o nouă lume
nu se vede – că și-a pus o pălărie
dar I-aud scrâșnitele Lui glume...

...ceasurile se întorc din cale
truda Lui străfulgeră în rouă
iar o nouă lume-o ia la vale

Faptele-s cu mult mai mult de două...
...trag cu ochiu-n gaura de cheie
până Moartea-și spune poanta – și încheie!

AL BĂTĂLIILOR NARCOTIC A TRECUT

al bătăliilor narcotic a trecut
străveziu singur – dai față cu durerea:
ce-ar fi putut să fie și n-a fost
acum cu tine-și răfuie puterea

uitai că nu ești Crist când te luptai
rostrurile-acum – în liniști – avortează:
ești doar sperietoare cu fofează -
ai prăpădit tot ce credeai c-aveai
toți morții-ți năvălesc acum în poartă
nu te amână nicio amintire
'nmiite răni ți-s surugii și soartă

abia acum – cu sânge-ți plângi pe fire
...al bățăliilor narcotic a trecut -
afli-n sfârșit: strigoii te-au crescut

MÂNTUITORUL MÂNTUIT

stai și-ascuți – Hristoase – pe la uși de stea
nu cumva vreun înger iar dă veste rea?
nu cumva te cheamă pentru răstignire
și-n rândul acesta – oarba omenire...?

iar îngrijorare și mereu minuni
să salvezi nădejdea din păuni nebuni...!
câte vecii oare vei călători
să ațâți incendii pe-un' s-o nimeri?

...nimeni nu-ți răspunde – ceasuri în răspăr
bat prin constelații goale de-adevăr...
...trece-o rândunică fulgerând de raze:

fuge din ospicii – fuge de extaze
drept în palma-ți spartă cuib își odrăsleşte:
pe Mântuitorul ea Îl mântuiește...!

STRIVITOR

simt că mă duc și
sper să mă duc - spre tărâmurii lunare: în
lumea mea – nimic nu se mai leagă – nimeni
nu-mi mai răspunde: nu mai
apar punți între gând și

ochi – între mâna rămasă în
aer – și imaginea
uitată – de veacuri – în
luciu prăfuit al
oglinzii

...atât de ostenit – încât
nu mai încap în
cuvinte

tot mai neclar
aburos – apoi contenește până și
fumul: când va veni să mă
ia – să ducă ceva – și Ea – în
tărâmurii – teamă mi-e că descumpănită
dezamăgită cumplit va rămâne - în fața
strivitorului vid din
odaie

OSÂNDĂ

sunt bătrân – bolnav – trădat de toți și
părăsit: pentru mine nu există
dreptate: din naștere – port pe ochi
cagula de osândit

mi-e greață
și să mai lupt – și de
viață

cât am trăit – am spus

adevărul – și m-au scuiapat
când am vrut să tac – m-a
luat Dumnezeu de guler – ca
vinovat

între Skylla și
Charibda – nedumerit de toate – am
vomat: nu-i lumină destulă – să
văd pe cine – din
ceruri – au aruncat

singur și mort – înainte de a
trece pe la mine
moartea: nu-s împăcat
nici cu funebra liniște – nici
cu întregul și nici cu
partea

îmi lipsesc toate clipele de care
voi v-ați lepădat: mă simt
în locul vostru
condamnat

IERTAȚI

iertați – iertați – nu vă mai sinucideți
smulgeți cuțitele-afundate-n răni
și rănila lăsați-le să urle
să-și răcorească ura-nchisă-n vămi

iertați – iertați – bieți osândiți la viață

altfel osânda vi se va-nmii
smulgeți-vă și chipul de pe față
s-atingeți mântuirea de-a iubi

iertați-vă călăii - -mbrățișați-i
doar astfel bezne-or deznădăjdui:
unul de altul sprijiiți vinovații

suflete ciunte nu vor mai muri
...din drac iar să faci înger cu dreptate
la inimă-alăptează-l – prunc și frate!

NU-MI PUTEȚI FACE NICIUN RĂU

nu sunt copil – prins în
mijlocul unui război dintre fascinanți
brontozauri

am atâtea amintiri – încât
aș preschimba orice pușcărie din
lume – într-o
carte – peste măsura voastră de
groasă

nu-mi puteți face niciun rău – decât
aruncându-mă – cât vă stă
în caracter de
repede – sub un
tren duduind prin labirinturile uitării
Literei de Foc a
Glasului

altfel – chiar și fără de pușcărie – îmi voi
rosti și scrie povestea
mea – cea care plutește – de-o viață
prin aerul vostru – al
nostru – dar dintotdeauna - al meu

CUVIINCIOASA PLECARÉ

10 Ianuarie 2016

nu mai iubești? – nu mai urăști? – ești cerșetor
la poarta Morții? – aur și tămâie
taine te-așteaptă jos la vorbitor:
nu jude – El – ci chiar vrea să mângâie

cum stai pe miez de noapte răstignit
trece șirag sub sfintele-ți picioare
scăldate-n sângele de tine dăruit
tot ce-ai visat – voit – și azi te doare

nu-nșela setea și dorul de agheasme:
nimic din îndurare nu-s fantasme
tot ce te vrea spre stelele cerești

sunt firea ta și îngerii firești
...să pleci în zori de zi dintr-un palat
și straja ți se-nchine luminat!

LUMI MÂNTUITE...

mii noetice arce

de cristal: peste
toate – Dumnezeu
amiral

CONVORBIREA MEA CU MOARTEA

senectă Moarte – glăsuiește:
îți știu broboada și cinismul –
lumea de tine se ferește
căci ți-a uitat – pe-atunci celebre! –
cavalerismul și lirismul!

tu ești gingia veșniciei:
ne dori atunci când te atingem –
paradontoză a mâniei
de-a te vedea atunci când plângem!

...ai fost – la Facerea de lume -
umbră de-Orfeu cântând luminii!
...dar când Adam s-a pus pe glume...
prima-ispășire fuși a vinii!

și iată cum – din dor de lin
ai devenit – în timp – pelin:
de-atunci ești tot calomniată
și porți mereu a lumii-erată...

te simte omul prin greșeala-i:
n-are curaj să și-o asume... –
și-atunci oricine-și deie seama
câte a spus ...și câte spune!

ești cari ce sapă-n bucuria
de-a fi noi plozi dumnezeiești:
de-și strigă El spre tine-urgia
se spune că tu o sfeclești...

tu ești lăsată-așa corbîe
făpturile nu te zărescă:
dau buzna toți în agonie...
și-i prea târziu să se ferească!

ograda ta-i de flori umplută –
la rădăcină sunt ciolane!
ce să mai zici de-așa capcane?
...iar gustul – el nu se discută...

...adie vânt de nemurire
pe unde-ai fost cândva trecută...
eu văd **prin tine** rugi de fire –
trecând **de tine** – raza-i mută!

ești – Moarte – ușă spre vecie
un fascinant înger de pază:
pe tine slova nu se scrie –
da – de tăcerea ta mi-e groază...

spun unii: „*de-ai fi vorbăreață
te-ar îndrăgi plebea gregară...*”
nu – Moarte – nu suntem la piață:
fii cât poți tu de-amară!

lumina pusă-n rai de Mire
își pierde prețul prin palavră!

la fel și-extatica iubire:
nu – fii cu noi cât poți de javră!

rai este restul de la coasă
tot cântărind la comparații:
cu cât e Moartea mai scârboasă
cu-atât primește El ovații!

deci – fă-ți discretă datoria
și fii – o, Moarte! – exemplară:
cu cât dai tu la frig tăria
cu-atât miroase-mi mie-a vară!

cu cât ești – Moarte – mai sașie
și-mi semeni groază împrejur –
credința-n „*dincolo*”-i mai vie:
voi duce-o tot într-un huzur!

ăsta-i lirismu-ți – soră Moarte
pe care l-au uitat truverii:
în tine cresc grădini de soarte
și amurgesc demn cavalerii!

cine nu știe cum să moară
nu merită decât uitarea:
ne-ai învățat cum se măsoară
pas de-nțelept râvnind la zarea...

m-ai învățat - din sărăcie
să-mi isc minuni și-averi de semne:
din calicie – -mpărăție!
să scot sfânt foc – din biete lemne...!

...m-ai învățat și cum se scrie
Cuvântul care să-L însemne!
...cine mai poate-acum să nege
că ești o lepră – dintr-un rege?

MĂ IARTĂ – DOAMNĂ...

mă iartă – doamnă – când privesc spre neguri
și uită iarna: voi pleca-n curând!
când Marți leșină-n brațele lui Miercuri
înseamnă vești – dar nu cobit de sfânt

m-au consolat în aer elfii stranii
mă-ndură la hotarul cu dragoni:
am ascultat – eu surdul – grav litanii
m-am înfrățit cu-amurguri de eoni

mă iartă – doamnă – și mă părăsește
miracole se cern din Norduri crude
suntem mai singuri decât biete iude

nimic în soartă nu deosebește
...un inorog se smârcâie-n fereastră
dar i-am văzut de mult rotirea vastă...

DESCÂNTEC DE VIAȚĂ PRELUNGITĂ

lir-din-din lir-din-din
m-a-nțepat de stea un spin
lir-din-dan lir-din-dan

ochi de bufniți pe maidan

au fugit bufoni pe lună
luând cu ei orișice strună
am citit și-un sfânt martir
cu nume de trandafir

cine bate din tipsii
văruind la nopți târzii?
cine gustă trei lumini
în bordeiul de albini?

lună fată lunecată
mi-ai picat pe strai o pată:
veghea vinii înc-o dată
cerșetorii nu s-arată

a lipsit din văz Hristosul
răstignit este Frumosul
și-a zburat spre cer lihnit
purpură m-a-mpodobit

astru-n așchii dezvelit
cu lumină m-ai primit
am intrat în El Aleph
și-am făcut din moarte – chef

două fraze și-o grădină
maica lui nu mai suspină
cheamă-l iar pe grădinar
caute morții c-un fanar

adormit-am adormit
văzduhul m-a troienit
ascultând la guri de chei
răstignirea iar s-o vrei

vinovat și răsărit
la văpaie de chibrit
mi-am tocmit straiul de mire
și v-am dat vouă de știre

ancanel ancanel
duhul apei din Sahel
ancanar ancandar
dumnezeul din amnar

REPETABILA RĂSTIGNIRE

cei trei magi citind în soartă
acum sunt ilari –
steaua lor e o stea moartă:
ei sunt bucătari

păstorii la Ieslea Firii
nu mai vin cu turmă -
nu e Prunc și nu sunt Mirii:
sub pământ ei scurmă
îngerii nu cântă-n slavă
cu lumina mari –
ci cuțite scot degrabă:
ei sunt măcelari

o Hristoase – bucurie
nu e pe Pământ!
pacea a murit de vie
cerul e mormânt

ai chemat cândva copiii
raza s-o învețe:
spre blestem năzuiesc viii
moartea s-o răsfețe...

iar tot focul din cuvinte
l-au uitat în ură:
scot și morții din morminte -
spini în bățatură!

ce să facem – Sfânt Părinte?
munții sunt în scapăt:
iar te-i răstigni cuminte
s-o luăm de la capăt...

DEGEABA-I PRIMĂVARĂ – CÂND SOARELE APUNE

degeaba-i primăvară – când soarele apune
degeaba auroră – pentru-orbii din născare
aș vrea să tac cu noaptea – dar **singur** vers se spune
pentru o altă lume – de dincolo de zare...

ciocănitori bat toaca – sticleții cântă arii
e moarte – e și viață - nu din motive vării:
ai terminat zidirea? – te-au luat de guler crinii

să le înalți o rugă – de să-nspăimânte spinii!

nu-i vreun hotar în ceruri – nici haturi întru știre
și după-nmormântare – ard flori de fericire
din țintirim și-amaruri se iscă Tânăר Mire

aiuritor se-amestec' – în poala Parcei – fire...
...trompeții din edenuri au adormit pe goarne...
cine-i tocmit la masa-mi? – în cupa-mi iar să toarne!

E CAM PUȚIN PENTRU UN PSALM

în mine sălășluiește o
istorie întreagă – și totodată un
singur om – cu o singură fotografie lipită de
chip – cu un singur zvâcnet al
ființei – mereu
același – mereu
răzvrătit
*

din Creator nu s-au mai păstrat decât
rămășițe –
total imorale: ritmul
valurilor – aproximativă
armonia stelelor – uneori
simetria frunzelor – frazelor de pe
ramuri

în rest – tot ce va fi fost – vast și entuziast
odinioară – acum
sunt țândări (încă arzând – în

virtutea inerției) – care plutesc pe un
ocean invizibil de
cuvinte – executând
alternativ – mișcări
browniene și de
flux-reflux

e cam puțin pentru un
psalm de slăvire...

teribil m-aș bucura să
greșesc – dar – deocamdată
decorul și - indecent
răgușite - joagărele cântecelor din
pădure – jalnic și fără greș – mă
confirmă

*

nu vreau să fiu înafara voastră – ci
mereu întru voi – puternic Zeu al
Tăcerii: simplu și
inconștient în glorie – precum
bradul – singur și
sigur de ceruri – precum
stânca muntelui – dar
mai ales – fermecător – infinit
diferențiind – dezvăluind Cântecul
Frumuseții – precum
valurile mării

oasele mă dor de toate durerile
stelelor – ochii mi se deschid de toate
tainele izvoarelor: abia acum și

așa – psalmodiez
de nerostit
Numele

PIROMANII

i-am căutat – azi dimineață – pe toți
piromanii – care au dat – astă-noapte – foc
cerului: voiam să-i găsesc și să-i
rog - ca – la noapte - să se tempereze – altfel
eram ferm hotărât să-i defer
justiției

nici așa: una-două – dai foc lumii
folosind - iresponsabil și
dement - toate
văpăile – din toate
galaxiile: la un moment dat – n-o să mai existe în
bordeiul ăsta cosmic – nicio
scânteie – nici cât să-ți aprinzi
țigara de la ea...

...i-am căutat prin șoproane – i-am căutat prin
păduri – am revenit în
oraș și – din tufiș în
tufiș – din gard viu în gard viu – din
bloc în bloc – din
cameră în cameră – împietrită în
lustru - am sperat să-i aflu și
să-i mustru
...e seară - peste tot se

simte târziul - bolborosind mânios între pereții
formelor lucrurilor - și
n-am găsit pe niciunul dintre zeii
turbați – din
ceata pângăritorilor scriitori cu
flăcări – pe paginile acoperișurilor
lumii

...îmi luam cina – ostenit – când
deodată – cineva a strigat: „**oameni buni și
oameni de hârtie – nu mai ieșiți din
case – sau – dacă ieșiți – feriți-vă să vă uitați în
sus – că vă
aprindeți ochii și – apoi - vă veți arde și
topi burțile – chiar și
chipurile – de presupus!...hei - oameni buni și
oameni de hârtie – toți piromanii s-au
dezlănțuit – din nou – cu și mai mare
furie – asupra cărții cerului – scriind
pe albastrele stânci – pe irizatul
damasc - cu
și mai multă mânie – slove sfinte de
cununie – slove de zurlie
chiromanție...!**” – (...apoi - vocea
se pierdea
undeva...)
și așa și era...

...m-am târât până acasă în
pat – și - tolănit - am privit – pe
perete – imensul joc de umbre al
flăcărilor: din cer pe

perete – parcă nu mai părea tot atât de
spectaculos – tot atât de
periculos

era suportabil – aproape
agreabil – jocul disperat al
incendiului – privit dintre
așternuturile – călduțe și
moi – dintre așternuturile
umbroase ale
prea puținei păsări

...am început – din acea noapte – chiar să
am - inutile și vag
încenușate - muștrări de
conștiință... - ...dar asta e o altă – cu totul altă
poveste – și să-mi fie rușine că
era cât pe ce să v-o
spun...

HASEDEK (...creștinat)²

² - Specie de poezie arabă (apărută și cultivată/uzitată în secolul al XI-lea), cu formă fixă, cântată, de beduini, pe o melopee (**melopee**: melodie monotonă, lentă, dar ritmică; recitativ). Un **hasedek** are trei strofe (două catrene și un distih concluziv), cu câte 16 silabe, cu rimă împerecheată și ritm dominant trohaic - care se repetă, într-un cântec invocativ, de trei ori. A fost folosit, mai intens, înainte de **Prima Cruciadă** (1096-1099 – condusă de **Papa Urban al II-lea**). Apoi, **hasedek**-ul s-a stins în uitare, treptat...și definitiv!
S-au remarcat, dintre miile de anonimi, cântăreți, strânși pe la focurile de noapte ale deșertului, trei străluciți virtuoși, creatori de **hasedek**-uri: **Al Asqar**, **Ali ben Omar** și **Hassan ben Omeiad**.

zeci de mii de vorbe-așteaptă învierea de sub dune
pribegind prin foc de aer – le promit minuni-minune...
ce-i lipsește Poeziei să le facă semn de viață?
cu ce-i vinovat Poetul că nu este Crist de față?

vină-i lipsa de credință care-azvârle munți în mare
prea săracă e văpaia cari să vindece o zare:
cer și nori – incendii sacre – năvăliți-mi în odaie
și treziți furia-n mine – semne de hrănit văpaie

ca din zgura de schelete de sub dunele-morminte
să înalț în slava lumii furtuni noi – noi jurăminte!

ALTARUL DIN PĂDURE

altarul din pădurea de lumină
unde sărbătoresc iar muguri verzi
își cheamă cerbi la ruga bizantină
și sui spre slavă până când te pierzi...

orice copac e sacerdot și mire:
doar îngeri cântă viersul de iubire
arhangheli gravi – pe stânca de uimire
binecuvântă cer pământ și fire

cununi de flori fulgeră zarzări iarăși

Temele principale ale **hasedek**-ului: **meditația asupra vieții și morții, iubirea, rostul poeziei**, printre oameni.

cireși sălbatici înroșesc frății
lor li se prind în horă brazi tovarăși

altarul este-un rai de simetrii
... Craiul Hristos binecuvântă visul
din cari se isc și firile și scrisul...

SONETUL VÂRSTEI DE AUR

...oameni erau - pe-atunci – lumini în văzduh
plutiri de vis – grăind cu Sfântul Duh...
și nebunia nu urla-n pustie
dureri n-aflaseră că tre' să fie...

frunți înfloreau cu mării deodată
și viața însăși își era răsplată
în ieslea cerului toți toate se-nfrăteau
pietrele-n templul zării cântau de te slăveau...

vegheà Hristos cu oamenii-n ospețe
stele din miriști le dădeau binețe
iar greieri lumii – craii și crăiese

sporeau în sfinții holdelor alese...
...unde-i povestea lumii – ghirlandă a minunii?
au scris-o înțelepții – de azi le zici „*nebunii*”...

SONETUL MEU

trăiesc într-o continuă înviere

zodii mi-apar – ca bubele – în palme:
ce-i pentru voi zăbranic și durere
la mine-i zarvă constelată - fără de țărmi

eu dau tăcerilor senine al meu nume
zeii-și fac cuiburi în visarea mea
arterele luminii-ngână strune
pe fruntea gândurilor arse-n Crin și Nea

sunt patrie continuă a sfințirii
sunt neștiința răului din fire:
voi masacrați jivinele simțirii -

sunt liturghie-oprită-n nemurire
...nu vă privesc: sunt Orb - senin și sfânt
chiar mult mai mult: sunt Unicul Cuvânt

REȚETA NEMURIRII

o dat' – de două ori să tac – ajunge!
sonetu-L pipăie pe Dumnezeu:
îmi scriu pe frunte fulgere de leu
și scrisul timpu-n inimă-l străpunge

veniți de luați lumină – frați de sânge
altare se clădesc între cuvinte
nici Maica de Hristos de-acum nu plânge
sub coastă rana s-a închis – cuminte

sonetul sfânt Îi ia locul pe cruce
și sângeră pentru-omeniri damnate

izvoarele de mir răsar cuminte

cuvântul împlânzește firi năuce
...am scris aici rețeta nemuririi:
iubiri – de-acum – deschid toți trandafirii!

VICTORIOS E ZARZĂRUL ÎN FLOARE

victorios e zarzărul în floare
înfruntă nori coroana-i de zăpadă
când vezi Copac-Văpaie – nu se moare!
șomeri – Călăul cât și a sa Pradă!

lumina lui răzbună umilințe
oceane de dureri au fost uitate
e Clipa lui – supremă maiestate
și s-a oprit tot ceasul de dorințe

e Însuși Crist în strai de sărbătoare
adeverind prin Sine moartea morții -
și de e vânt și de va fi răcoare

au împietrit în adorare - sorții...
...acum tăcerea-i fulminant discurs
cenușile din trupul orb s-au scurs...

REALISM

s-a luat vopseaua de pe viață – doamnă!
prefer rugina acră – auririi...

dar ce știi tu de șatra fericirii
când nu ești liberă nici pentru-o goană?

lipsești din față-mi – tu – cu coasa roasă!
mi-e greață de atâta-emfază-a morții!
ți-o zic deschis: aproape-ai fi frumoasă
de n-ai tot zuruî zarul pe masă!

fii mai discretă – mai firească-n faptă
cosmică gașcă de briganzi albaștri:
tot ce de-acuma de la voi m-așteaptă

costă-un sughit și vreo doi-trei piaștri...
...mori ieftin când îi dai sorții la gioale
și faci cu tifla cerurilor goale!

SONETUL ISTORIEI

gâlgâindă – clocotindă din străbuni
peste noi istoria toarnă doar tăciuni
și degeaba uguie prin sălcii porumbei:
te-opărești în hora nebuniei – vrei nu vrei

alduită – izmenită sub coroane
te cadorisește – zilnic – doar cu toamne
iar când – candid – intri-n sacrele-i bulboane
burdușescu-te – buluc – cosașe doamne!

îmbuibate crime – vag soprane
îți sărută crinul vieții vane:
crâncen ofilit de vremuri pân' la os

te predai lui Procust cel scabros
...cin' să-ți dea vreun rest la-așa bancnotă?
calpuzanii te-mbrâncesc din notă-n notă!

AUTOCRATOR

întreg pământu-ar asculta de mine
dac-aș dresa cer și pământ în rimă
dar am de-a face doar cu ciori meschine
care-mi cobesc că voi făptui crimă

popor după popor scufund în mintea
dezacordată-ntr-una – vânt de ciumă
rostogolesc cuvinte-n gând ca lintea
eu însumi – craniu-s – brăcinari și...glumă!

pe dumnezeul de la colț de stradă
l-am pus cu soarta să se certe-n veacuri:
ieșit-au oarbe stele la paradă

arhanghelii se țin numai de fleacuri
...e-un joc nebun – și viața cât și moartea:
s-au terminat – cerneala – dar și cartea...

FINAL

în viața-aceasta – năucit de juzi
nu mi-am lăsat nădejdi – nici remușcări:
vandalii - deghizați în ceasuri – cruzi

în abur m-au încins – jefuind scări

nu mi-e să plec – dar nici să stau nu-s vrednic
am istovit un stoc de răstigniri
eu nimănui nu fost-am sfeșnic... – sfetnic...
ci doar pocal cu sânge de jigniri

strâmb m'eri mi-am croit din umilințe
din răni și plâns – doar slove pentru carte
am decăzut din ploi și din semințe

nu cer lumină: tihna fie-mi parte
...cu-un văl acoperii sfânt chip de Dumnezeu:
încep să-mi murmur – epic - scrisul meu...

SFÂRȘIT

Cine este ADRIAN BOTEZ?

Născut pe 10 noiembrie 1955, la Gura Humorului, județul Suceava.

Doctor în științe filologice - cu lucrarea *Spirit și Logos, în poezia eminesciană* (coord. științific: prof. univ. dr. DUMITRU IRIMIA, de la Univ. "A.I.Cuza"-Iași). Actualmente: prof. la Colegiul Tehnic "*Gheorghe Balș*"-Adjud. În 1999, fondează și devine redactor coordonator al revistei bianuale *CONTRAATAC - revistă de educație, cultură și literatură, pentru elevi și profesori - îndreptată împotriva prostului-gust, imposturii și agresiunii imoral-antiartistice*. Ediție on-line – *Contraatac – revistă de cultură și de atitudine creștină*

Tatăl: IOAN – lt. colonel de aviație, în Flotila Gărzii Regale; tatăl este descendent (stră-stră-stră-nepot), pe linie maternă, din "*martirul Bucovinei*" – GRIGORIE GHICA al III-lea VOIEVOD, domnitor al Moldovei (1764-1767 și 1774-1777) și al Munteniei (1768-1769); asasinat de turci, prin strangulare, apoi decapitat, la Beilic (casa de găzduire a emisarilor turci trecători prin Iași) , pe 1 octombrie 1777, pentru că "*a protestat vehement împotriva cedării Bucovinei către Imperiul Habsburgic. Iritați de protestele domnitorului, austrieicii au cerut turcilor să-l înlăture. Este înmormântat la biserica Sfântul Spiridon din Iași.*"

Mama: ADRIANA - funcționară PTTR; mama, pe linie maternă, se trage (ca stră-stră-nepoată) din oameni ai Bisericii Ortodoxe Române și din cel mai important pictor bisericesc din România veacului al XIX-lea, EPAMINONDA BUCEVSCHI / BUCESCU (bunul prieten bucovinean al lui MIHAI EMINESCU), iar prin alianță (după cumnată), se înrudește cu familia PORUMBESCU, din Stupca (familie care a dat un alt martir bucovinean, pentru românism: pe CIPRIAN PORUMBESCU).

Școala primară (1962-1966) o urmează în orașul natal, cu învățătoarea ELENA BUȚINCU (prima lui "maestră", care-i recunoaște "*lui Nichipercea*" de Botez meritul unor compuneri insolite și cam stranii, în conținut... - aspră, dar cu minunat har de APOSTOL AL ȘCOLII ROMÂNEȘTI, în acei ani de stalinism sadea... - Dumnezeu s-o ierte și să-i odihnească

vocea ei de leoaică!). Tot în Gura Humorului a făcut și gimnaziul (1966-1970).

Urmează examenul de intrare la liceu...: una dintre profesoarele din comisia examinatoare (ulterior, profesoara sa de Română, pentru un an...apoi, a plecat la ceruri!), doamna **CRAINIC**, îl remarcă pentru imaginația debordantă, cu care “catindatul” își completa...cunoștințele și răspunsurile, despre romanul sadovenian...

Liceul (1970-1974).

Absolvent, cu bacalaureat, al Liceului Teoretic din Gura Humorului – 1974.

Aici, la acest liceu, devine colaboratorul (din 1972), apoi, din 1973, redactorul-șef al revistei liceului: **NĂZUINTE** – unde își face debutul (absolut!) și ca poet, dar și ca eseist și critic literar... (la **Poșta redacției!**). Maeștrii săi, la acest nivel, sunt profesorul de Latina, **NICOLAE POPESCU**, și profesoara de Română, **ELEONORA MURARIU**, care-l stimulează și încurajează (ambii...) în gândul de a “da” la Filologie...**Fatală greșeală** a “**luminaților conspiratori**”(...constată Adrian Botez, abia azi!)

Absolvent al Facultății de Filologie (secția română-franceză) a Universității “**Al.I.Cuza**” – Iași – 1978. Maestrul de aici: prof. univ. dr. **DUMITRU IRIMIA** (mentor încă din primul semestru al primului an de facultate al lui A. B.! – stimulându-l strașnic spre arta subtilă a hermeneuticii...).

Este repartizat guvernamental, în 1978, la **Liceul Agroindustrial** din Adjud (azi, **Colegiul Tehnic „Gh. Balș”**). Din 1978, devine membru al Cenaclului Casei de Cultură din Adjud – **LUMINA**. În 1979, când dl **TITUS VÂJEU** vine la Adjud, pentru a-i “**televiza**” pe scriitorii Adjudului, și răsfoiește, pentru eventuală cenzură, caietele cu poezii ale proaspătului profesor Adrian Botez, se îngrozește, pur și simplu: “**Păi, mata scrii numai despre hristoși și serafimi! Nu se poate, dom'le! Altceva nu ai?**”

Nu. Altceva nu avea Adrian Botez. Încăpățânat și al dracului, bucovineanul!

...Și, decât să fie publicat conform “**tipicului**” compromisiului politic de atunci, **ADRIAN BOTEZ A PREFERAT SĂ AȘTEPTE DEBUTUL (POETIC)...19 ANI (ADICĂ, PÂNĂ ÎN 1998)!!!**

...Între timp, își ia toate gradele didactice: definitivat (1981), gradul al II-lea (1986) și gradul I (1992). Este și anul în care se înscrie, în paralel cu gradul I, la examenul de doctorat.

Doctor în științe filologice - cu lucrarea *Spirit și Logos, în poezia eminesciană* (coord. științific: prof. univ. dr. DUMITRU IRIMIA, de la Univ. "A.I.Cuza"-Iași). – "proclamat" pe 14 februarie 1997, la Universitatea "A. I. Cuza"-Iași, amfiteatrul III-12. Membrii comisiei de examinare și acordare a titlului de "doctor în științe filologice" sunt de la Universitățile din București, Cluj-Napoca, Timișoara și Iași.

Între 1997 și 2001 – are un ultim maestru spiritual: **VICTOR OPRESCU**, secretarul Societății Antropozofice din România - cel care-l inițiază în rozicrucianismul antropozofic steinerian.

Actualmente, A.B. este profesor de Română, la **Colegiul Tehnic "Gheorghe Balș"**-Adjud.

Căsătorit, cu o femeie, **ELENA**, despre care ar trebui să scrie o carte cât Biblia, pentru a-i mulțumi că există. Și cu trei copii (slavă Lui Dumnezeu, sănătoși la trup și, mai ales, la Duh!), pe care i i-a dăruit această femeie dragă: **OANA, OCTAVIAN, ELENA**.

Adresa e-mail: a.adrianbotez@gmail.com

RECAPITULĂM...și continuăm:

Debut absolut (cu poezie și eseu/critică) : în 1972, la revista *Năzuințe*” (căreia i-a fost și redactor-șef), a Liceului Teoretic din Gura Humorului.

Debut (cu poezie) în revistă culturală consacrată: 1988, revista *Steaua*-Cluj.

Debut (cu eseu) în revistă culturală consacrată : 1985, în revista *Collegium*-Iași, Buletin al Societății de Științe Filologice din România.

Doctor în științe filologice - cu lucrarea *Spirit și Logos, în poezia eminesciană* (coord. științific: prof. univ. dr. DUMITRU IRIMIA, de la Univ. "A.I.Cuza"-Iași). Actualmente: prof. la Colegiul Tehnic "Gheorghe Balș"-Adjud.

În 1999, **fondează** și devine **redactor coordonator/director** al revistei bianuale *CONTRAATAC - revistă de educație, cultură și*

literatură, pentru elevi și profesori - îndreptată împotriva prostului-gust, imposturii și agresiunii imoral-antiartistice. Ediție on-line – *Contraatac – revistă de cultură și de atitudine creștină:* <http://revistacontraatac.wordpress.com> - ...revistă care, în forma ei „*de hârtie*” (și pe site-ul: www.adrianbotez.eu), cu Voia Domnului, supraviețuiește și azi!!!

ACTIVITATE PUBLICISTICĂ:

I-în colectiv redacțional *Scara*-București, redactor la revista „*ONYX*”, *DUBLIN/IRLANDA*, redactor la *Starpress Vâlcea Turism* (revistă internațională **ROMÂNNO-CANADIANO-AMERICANĂ** online, de turism, cultură, afaceri, diaspora și știri), redactor la *Ziarul MIORIȚA USA, Singurul ziar românesc INDEPENDENT din America* - redactor *Ardealul literar*-Deva, redactor *Crezul nostru*-Bacău, redactor *Salonul literar*-Focșani, membru în Colegiul de redacție al revistei “*FOAIE NAȚIONALĂ*”-București etc.

Membru de Onoare al Colectivelor de redacție ale revistelor „*REGATUL CUVÂNTULUI*” și „*SFERA EONICĂ*” – *Reviste de cultură universală*, editate sub egida Ligii Scriitorilor Români.

II-A publicat în și colaborează (regulat sau sporadic) la revistele și ziarele: *Steaua*-Cluj, *Cetatea culturală*-Cluj, *Citadela*-Satu Mare, *Zodii în cumpănă*-Oradea, *Nova Provincia Corvina*-Hunedoara, *Vatra veche*-Târgu Mureș, *Viața Românească*-București, *Lucașfărum*-București, *Dimândarea*-București, *Deșteptarea aromânilor*-București, *Permanențe*-București, *Rost*-București, *Origini*-București, *Cotidianul*-București, *Collegium*-Iași, *Poezia*-Iași, *Porto Franco*-Galați, *Plumb*-Bacău, *Credința Ortodoxă*-Bacău, *Fereastra*-Mizil, *Pro-Saeculum*-Focșani, *Oglinda literară*-Focșani, *Observator*/München-Germania etc. – precum și la revistele electronice ARP-Artur Silvestri: *Neamul Românesc*, *Ecoul*, *Epoca*, *Lucașfărum Românesc*, *Dacologica*, *Studii etnoistorice*, *Monitor cultural*, *Arhiva românească*, *Tânărul scriitor*, *Scriitori români contemporani*, *Universul cărților*, *Boabe de grâu*, *Soarele* - dar și la *Agero*-Stuttgart, *Noi nu*,

Clipa-California (SUA), **Vâlcea Turism**-Canada, **Miorița USA**/California-SUA, **Sfera online**, **Curentul Internațional**/Canada, **Revista Phoenix**/Arizona-SUA, **Bruxelles Mission** – portal al românilor din Țările de Jos, **Slova Creștină**, **Revista Zeit**-Brăila, **Napocanews**, **Starpress Vâlcea Turism**/Canada, **Destine literare**/Canada, **Pagini românești-Romanian Pages**/Noua Zeelandă, **Constelații diamantine**-Craiova, **Scurt Circuit Oltean**-Craiova, **ScriveLibre**-Iași, **Feed Baxk**-Iași etc. etc.

VOLUME DE VERSURI:

1-*Jurnal din marea temniță interioară* (Axa-Botoșani, 1998); 2-*Rog inorog* (Salonul literar-Focșani, 1998); 3-*Povestea unui colecționar de audiențe* (Corgal Press-Bacău, 2003); 4- *Epopoea Atlantică* (Corgal Press-Bacău, 2003); 5- *Eu, barbarul* (Casa Scriitorilor-Bacău, 2005); 6- *Crezuri creștine - 70 de sonete cruciate; Van Gogh – perioada Borinage (tumorile artei)*, Casa Scriitorilor, Bacău, 2005; 7-*Nu mai ridicăți din umeri!* (Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2007); 8-*În contra demenței de astăzi în cultura română* (Ed. ProPlumb, Bacău, 2008); 9- *Aici – la-ntâlnirea tuturor câinilor*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2009; 10-*Cartea Profețiilor*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2010; 11-*Liniaștea lumii*, Ed. Dacia XXI, Cluj-Napoca, 2011; 12- *Obârșii*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2012; 13-*La prohodul bradului*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2013; 14-*Cavalerii Apocaliptici. Psalmodieri în Vârful Muntelui*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2014; 15-*Eliberarea de trepte*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2015.

Prezență în antologia bilingvă (română-franceză) *În căutarea îngerului – En quête de l'ange*, din creația poezilor vrânceni, selecție de prof. VALERIU ANGHEL, Pallas, Focșani, 2006 – trad. prof. univ. dr. CONSTANTIN FROSIN. Prezență în antologia engleză a prof. univ. dr. DAN BRUDAȘCU: *Voices of contemporary Romanian poets – selection and English version by Dan Brudașcu*, Sedan Publishing House-Cluj, 2007. Inclus în *Antologia sonetului românesc*, de Radu Cârneli - vol. al III-lea.

Inclus în toate cele trei volume ale trilogiei *Cartea întâlnirilor*, de Eugen Evu.

PROZĂ: 1-volumul *Basme- pentru copii, pentru oameni mari și pentru foarte mari oameni* (Corgal Press-Bacău, 2004); 2- *Nălucirile abatelui Bernardo – cinci povestiri fantastice*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2014; 3- „*Prostul*” – *cincisprezece povestiri ciudate, cu EPILOG*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2015; 4- *Domnul X – roman antepostidemmodernist*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2015; 5- *“Revoluția” lui Lucio Ferrante - sau Cabala Nebunilor - poveste alchimică*- Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2015.

CRITICĂ/HERMENEUTICĂ:1- *Prigoniții cavaleri ai Mielului - despre poezia cultă aromânească* (Ed. Dimândarea părintească, Buc., 2000); 2- *Spirit și Logos, în poezia eminesciană - pentru o nouă hermeneutică, aplicată asupra textului eminescian* (Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2005); 3-*Loja Iohanică Românească – ION Creangă, ION Luca Caragiale, IOAN Slavici - pentru o nouă hermeneutică, aplicată asupra textelor lui Ion Creangă, Ion Luca Caragiale și Ioan Slavici* (Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2006) – a obținut Premiul de excelență al Ed. RAFET, pentru 2006; 4-*Cei Trei Magi ai prozei românești (Mihail Sadoveanu, Liviu Rebreanu, Mircea Eliade) – și Epoca Mihaelică : pentru o nouă hermeneutică, aplicată asupra textelor lui Mihail Sadoveanu, Liviu Rebreanu și Mircea Eliade* (Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2007) – a obținut Premiul de excelență al Ed. RAFET, pentru 2007; 5- *Opera scrisă a lui Corneliu Zelea Codreanu – între vizionarism și alchimie națională*, Criterion Publishing, București, 2009; 6- **NORMALITATEA REACȚIONARĂ: sinergia scris-făptuire-ființare cosmică, la Grigore Ureche, Miron Costin, Ion Neculce – pentru o nouă hermeneutică, aplicată asupra textelor cronicarilor moldoveni: Grigore Ureche, Miron Costin, Ion Neculce**, Editura Rafet, Rm. Sărat, 2012; 7- „**DOSOFTEI – VESTITORUL LUI EMINESCU – prima abordare stilistico-poetică/hermeneutică, a operei Sfântului Mitropolit DOSOFTEI**” – Editura Rafet, Rm. Sărat, 2014; 8- „**EMIL BOTTA – închinător înfrânt Eminescului...?! Arheii emilbottien?**” – Editura Rafet, Rm. Sărat, 2015.

ESEURI: 1-*Ruguri – România sub asediu*, Carpathia Press, Buc., 2008 (postfață de dr. Artur Silvestri); 2-*Cartea Cruciăților Români*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2008; 3-„*Cazul Dacia...*”, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2011;

-DIN 15 MAI 2004, ESTE MEMBRU AL UNIUNII SCRITORILOR DIN ROMÂNIA.

-DIN 15 MAI 2014, ESTE MEMBRU AL ACADEMIEI DACOROMÂNE TDC («*TEMPUS DACOROMÂNIA COMTERRA* »).

-DIN 18 SEPTEMBRIE 2011, ESTE MEMBRU COLABORATOR AL ASOCIAȚIEI SCRITORILOR DE LIMBĂ ROMÂNĂ, DIN QUÉBEC/CANADA.

-Asociația cultural-umanitară și științifică „*PROVINCIA CORVINA*”-HUNEDOARA și Redacția revistei de ariergardă culturală „*NOVA PROVINCIA CORVINA*”-HUNEDOARA – îi acordă „*DIPLOMA DE EXCELENȚĂ, PENTRU ANUL 2011*”: „*Se acordă distinsului domn ADRIAN BOTEZ-senior, pentru opera sa poliedrică, impregnată de simțirea românească autentică*” – pe data de 14 ianuarie 2012.

-Asociația cultural-umanitară și științifică „*PROVINCIA CORVINA*”-HUNEDOARA și Redacția revistei de Literatură și Artă „*NOVA PROVINCIA CORVINA*” – Președinte: dr. ing. ION URDA; Redactor-șef: academician EUGEN EVU - „*îi acordă „DIPLOMA DE EXCELENȚĂ, PENTRU ANUL 2013, distinsului domn ADRIAN BOTEZ-senior, pentru extraordinarul volum de versuri <<LA PROHODUL BRADULUI>> , cât și pentru originalitatea întregii sale opere literare*”.

-Este laureat al Marelui Premiu al Salonului Literar-Drăgoslaveni - ediția a 26-a, noiembrie 1998.

-Premiul U.S.R., pentru POEZIE - pentru anul 2005.

-Premiul U.S.R., la CRITICĂ/HERMENEUTICĂ, pentru anul 2006.

-Marele Premiu al Festivalului Internațional de Literatură „Titel Constantinescu”, Rm. Sărat, 2011 – pentru volumul de eseuri „Cazul DACIA...”

PREMIUL PENTRU PUBLICISTICĂ: joi, 3 iunie 2010, la sediul Uniunii Scriitorilor din România, i-a fost decernat **Premiul pentru publicistică** (în cadrul **Premiilor Asociației Internaționale a Scriitorilor și Oamenilor de Artă Români - LITERART - XXI și ale revistei *Origini – Romanian Roots***, pe anii 2008-2009): prof. dr. **Adrian Botez** (cf. revista *Conexiuni*, Anul VI, nr. 64, iulie 2010).

PREMIUL DE EXCELENȚĂ, LA CEA DE-A V-A EDIȚIE A FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL „TITEL CONSTANTINESCU” (organizat de Editura RAFET), acordat de **ASOCIAȚIA CULTURALĂ „RENAȘTEREA RÂMNICEANĂ”**, pentru volumul **„NORMALITATEA REACȚIONARĂ: SINERGIA SCRIS-FĂPTUIRE-FIINȚARE COSMICĂ, LA GRIGORE URECHE, MIRON COSTIN, ION NECULCE -pentru o nouă hermeneutică, aplicată asupra textelor cronicarilor moldoveni: Grigore Ureche, Miron Costin, Ion Neculce”**, Editura Rafet, Rm. Sărat, 2012.

PREMIUL “FĂNUȘ NEAGU”, al Festivalului Internațional “TITEL CONSTANTINESCU”, Ediția a VII-a, Rm. Sărat (Republica România)-Edineț (Republica Moldova)-2014.

“DIPLOMĂ PENTRU CONTRIBUȚIA SUBSTANȚIALĂ LA DEZVOLTAREA RELAȚIILOR DE PRIETENIE DINTRE ROMÂNII DE PRETUTINDENȚ”, în cadrul Festivalului Internațional de Creație Literară **„TITEL CONSTANTINESCU”,** Edineț (Republica Moldova) – Râmnicu Sărat (România).

DIPLOMA DE EXCELENȚĂ, PENTRU ACTIVITATE PUBLICISTICĂ, ÎN ANUL 2013, acordată de către revista **SCURT CIRCUIT OLTEAN**, (redactor-șef: dna **MARINELA PREOTEASA**).

Nominalizat la Premiile ARP (Asociația Română pentru Patrimoniul), pentru 2007 - prin lucrarea **“LOJA IOHANICĂ ROMÂNEASCĂ”**.

-CETĂȚEAN DE ONOARE AL MUNICIPIULUI ADJUD – 2009.

-I se acordă titlul de “DOCTOR HONORIS CAUSA” al Academiei DACOROMÂNE (ACADEMIA DACOROMÂNĂ-A.D.R. este principala parte componentă autonomă a Fundației ADRTDC și, totodată, continuatoarea și legătura unică a Institutului Național pentru Românitățe și Românică-INPROROM, fondat în 1991, și a Cercului de studii DECENEU), de către Președintele (domnul GEO STROE) și membrii ADR: “pentru întreaga activitate întru eternizarea valorilor naționale” (6 August 20015).

-Pe 21 Noiembrie 2015, în cadrul Festivalului “EMIL BOTTA”-Adjud, Ediția a IV-a, Președintele ADR-TDC, GEO STROE, l-a nominalizat, pe Adrian Botez, drept candidat unic (din partea ACADEMIEI DACOROMÂNE TDC), la PREMIUL NOBEL PENTRU LITERATURĂ, pentru 2017.

ESTE PREZENT ÎN: *Dicționarul scriitorilor români de azi (din România, Basarabia, Bucovina de Nord, Banatul sârbesc, Europa Occidentală, Israel, America)* – de Boris CRĂCIUN și Daniela CRĂCIUN-COSTIN, Iași, 2011; *Vocație și destin - dicționarul personalităților vrâncene*, Ed.Terra, Focșani, 2000, al lui Valeriu ANGHEL; *Dicționarul scriitorilor și publiciștilor vrânceni*, al lui Florin MUSCALU, Ed. Revista ”V”, Focșani, 1999; *Dicționar elementar de scriitori români contemporani* – în revistele electronice ARP; *Album biobibliografic “OCTAVIAN VOICU” – Creatori din Moldova de Mijloc*, Ed. Casa Scriitorilor, Bacău, 2005; *Ateneul Scriitorilor* – Ed. Ateneul Scriitorilor, Bacău, 2008; *CONSTELAȚII LITERARE VRÂNCENE (dicționar, volumul I)*, de Petre ABEABOERU, Editura Terra, 2013; *Harfele harului - antologie de poezie creștină*, realizată de Eugen EVU și Ion URDĂ, Ed. Corvin-Deva, 2007; *Cuvinte pentru urmași, vol II, Modele și exemple pentru Omul Român*, Carpathia Press, 2007 – ed. îngrijită de Artur SILVESTRI; *Al Cincilea Patriarh*, Intermundus, Buc., 2007- ed. îngrijită de Artur SILVESTRI; *Antologie literară*, Valman, Rm. Sărat, 2007, ed. îngrijită de Gh. NEAGU; *Antologiile revistei SINGUR* (vol. I – Poezie + vol. al II-lea - Proză); *ANTOLOGIA SCRITORILOR ROMÂNI*

CONTEMPORANI DIN ÎNTREAGA LUME, Starpress 2011 (vol. I – Poezie + vol. al II-lea - Proză) – varianta în limba engleză – și **L'ANTOLOGIE DES ECRIVAINS DE TOUT LE MONDE (Poezie+Proză)** – varianta în limba franceză, Ed. Fortuna, 2012 (sub îngrijirea Ligyei DIACONESCU); **Antologia PARADOXISMULUI Internațional (vol. 7, 8, 9)**, editată de prof. univ. dr. Florentin SMARANDACHE (2011, 2012, 2013); **ANTOLOGIA SCRITORILOR ROMÂNI – de pe toate continentele** (antologator: Elisabeta IOSIF), Editura Cetatea Cărții, București, 2014; **ANTOLOGIA DE POEZIE CONTEMPORANĂ ROMÂNEASCĂ – „PORNII LUCEAFĂRUL”**, editată de dna Carmen CĂTUNESCU – Editura Scrisul contemporan, Ploiești, 2014; **ANTOLOGIA DE PROZĂ CONTEMPORANĂ ROMÂNEASCĂ – „SĂRMANUL DIONIS”**, editată de dna Carmen CĂTUNESCU – Editura Scrisul contemporan, Ploiești, 2014, **Cuvântul în timp – antologie de poezie, proză și eseistică**, Editura Grinta, Cluj-Nnapoca, 2011; **PAGINI DE ISTORIE LITERARĂ VALAHĂ DE MÂINE (volumul al II-lea)**, de Ion PACHIA-TATOMIRESCU, Editura Waldpress, Timișoara, 2015 etc.

Criticul **MIRCEA DINUTZ** îi face profilul literar, în revista **Pro-Saeculum**, nr. 3-4, Focșani, mai-iunie 2005 (**Adrian Botez - un cavalier al Graalului**).

-MEMBRU DE ONOARE AL ASOCIAȚIEI INTERNAȚIONALE DE PARADOXISM – acordat de Președintele dr. Florentin Smarandache, de la Universitatea din New Mexico/SUA, pe 17 septembrie 2011.

-CERTIFICAT DE APRECIERE ȘI RECUNOAȘTERE A VALOROASEI CONTRIBUȚII ÎN CULTURĂ, acordat prof. dr. **ADRIAN BOTEZ**, de către Departamentul „Math & Sciences Department”, al Universității din New Mexico – Gallup Branch/SUA, pentru 2008-2009.

-Este ales pentru distincția **THE RESEARCH BOARD OF ADVISORS**, este nominalizat ca “**MAN OF YEAR 2005**”, pentru merite în cultură și educație – și pentru **THE WORLD MEDAL OF**

FREEDOM - de către ***THE AMERICAN BIOGRAPHICAL INSTITUT***, Raleigh, North Carolina, U.S.A.

1-Adresa poștală: str. Moș Ion Roata, nr. 8A, blocul 70, scara A, etajul II, apartamentul 11 – Adjud, cod postal: 625.100, județul Vrancea.

2-e-mail: a.adrianbotez@gmail.com

3-tel. fix: 0237 . 641.591;

4-tel. mobil: 0744/ 579.279.

Adresa electronică a site-ului: www.adrianbotez.eu

CUPRINS

I- ION – PATRIA MEA - *Balada Kog-a-Ion-ului*/3

- 1- Ion – Patria mea - *Balada Kog-a-Ion-ului*/5
- 2- Patria mea/7
- 3- E-aici un rai ce nu-l puteți pricepe/11
- 4- Țăranii mei/12
- 5- Colind/13
- 6- Urarea cea veche/14
- 7- Ștefan Vodă pleacă fruntea/16
- 8- Miorița asezonată/17
- 9- Balada unei glii/21
- 10- Vin tot vin stihii de ciori/24
- 11- Lumea pe dos/24
- 12- La El cheamă Domnul ca la DNA/25
- 13- S-a făcut de moarte/26
- 14- Trudire trădătorilor de Neam/26
- 15- Odă trădătorilor/27
- 16- Odă pervertitorilor de Hristos/27
- 17- Dușmanilor Limbii Valahe/28
- 18- Divina logoree/30
- 19- Popor și Neam/31
- 20- Strigătul Bucovinei de Nord/31
- 21- Scurtă Epopee Basarabă/32
- 22- Cântec de troiță/34
- 23- Monștrii istoriei/35
- 24- Din nou despre Popor și Neam/35
- 25- Icebergul/36
- 26- Flori/38
- 27- Argumentatul refuz/40
- 28- Sonet de seară/41
- 29- Presimțiri/42
- 30- Impresionism montan/43
- 31- Porumbii cerul de mătase-l scriu/44

- 32- Trandafirul nunții/45
- 33- Noaptea miracolului/46
- 34- Întoarcerea lumii/47
- 35- Foișor din foi de mai/47

II- POETUL/49

- 1- Poet de tabără/51
- 2- Sonetul Poetului/51
- 3- Sonetul greului său/52
- 4- Iarna citind/52
- 5- Țesătorul de slove/53
- 6- Vorbe și Logos/54
- 7- Frumoasa mea cu ochi căprui/55
- 8- Poemul “*Micului Prinț*”/57
- 9- Tăcere/58
- 10- Sonetul așteptării/58
- 11- Cântec androgenic//59
- 12- Vară dumnezeiască/61
- 13- Câtă tristețe și singurătate/61
- 14- Amânarea gâlcevii cărților/62
- 15- Război metafizic/63
- 16- Beții de seară/63
- 17- Strigoi de Crăciun/64
- 18- E ceas tăcerii nopții de osândă/65
- 19- Înafara sonetului/66
- 20- Decență întru Adevăr/66
- 21- Înfruntare/67
- 22- Sonetul celui care a uitat să se nască/68
- 23- Regele-Poet/69
- 24- Cavaler cruciat/69
- 25- Cântec de truver/71
- 26- Atâția poeți/71
- 27- Vomă cosmică/75
- 28- Nebunii/79
- 29- Constatări obosite/79

- 30- Jumătate de om/80
- 31- Minerii și Styxul/81
- 32- Armoniile ploii/82
- 33- În lumea asta tot ce-I frumos e-al meu/82
- 34- Gânduri de toamnă/83
- 35- Discurs despre impostură/85
- 36- Sonet către impostor/85
- 37- Intervenția hristică/86
- 38- Vorbe cu Hristos/86
- 39- Sonet celui încăpățânat/88
- 40- Doina scaietelui/88
- 41- Nu-i blasfemie să râvnești spre pisc/89
- 42- Biografii/90
- 43- Abuzări și dezabuzări/91
- 44- Viața spânzuraților/91
- 45- Balada judecății Poetului/92
- 46- Mi-e dor de-o altă lume/93
- 47- Descântec de lună/94
- 48- Poem de dragoste/95
- 49- Veșnică toamna Artistului/96
- 50- Nu da atenție/97

III-DUMNEZEU, LUMEA ȘI OMUL/99

- 1- Abator cosmic/101
- 2- Personalitate/101
- 3- Cineva/102
- 4- Vecia/103
- 5- Metanoia falsificată/103
- 6- Nădăjduiri oarbe/104
- 7- Mântuirea persecutatului/105
- 8- Sonetul Dreptății/106
- 9- Condiția umană/106
- 10- Să fii bogat și să spetești noroaie/107
- 11- Mai ai atâtea-n amurg de făcut/108

- 12- O evanghelie de Crăciun/108
- 13- Comportamente umane/113
- 14- Dau cu aspiratorul prin suflet – azi/117
- 15- Modernizare/118
- 16- Ciocul mic/118
- 17- Harul fără de om/119
- 18- E-un cimitir în aer liber lumea/120
- 19- Înghețul cifrelor/120
- 20- Criză/122
- 21- Sinucidere și vânzare, în contemporaneitate/123
- 22- Azi – omenirea/123
- 23- Carnaval ratat/125
- 24- Carnaval la final/127
- 25- Mâna-mi se risipește /128
- 26- A venit o cioară-n zbor/129
- 27- Sybariților contemporani/130
- 28- În oricare hotel adevărat/130
- 29- Copaci – iarna/131
- 30- Sfinți zurbagii/132
- 31- Munte/132
- 32- Inumanitate/133
- 33- Sonet lui Lucifer/133
- 34- Ipocrizie/134
- 35- Bezne coapte/134
- 36- Sonetul haznalei/135
- 37- Sonetul Apocalipsei/136
- 38- Sonetul Adevărului/136
- 39- Între mine și Tine/137
- 40- Descălțat-am viermii – toți – de neodihnă/138
- 41- Promoroacă blândă din grădini de rai/138
- 42- Cât frig poate să fie într-o noapte de martie/139
- 43- Parastase printre flăcări izbândim/140
- 44- Ordalii/141
- 45- Un ultim telefon/142

IV-AMIN/143

- 1- Așteptare/145
- 2- Eram bogat și-am sărăcit/146
- 3- Cază nobilă/147
- 4- Cănicula vieții/148
- 5- Cum va fi /149
- 6- Gluma lumii/149
- 7- Al bălăliilor narcotic a trecut/150
- 8- Mântuitorul mântuit/150
- 9- Strivitor/151
- 10- Osândă/152
- 11- Iertați/153
- 12- Nu-mi puteți face niciun rău/154
- 13- Cuvăncioasa plecare /155
- 14- Lumi mântuite/155
- 15- Convorbirea mea cu Moartea/156
- 16- Mă iartă – Doamnă/159
- 17- Descăntec de viață prelungită/159
- 18- Repetabila răstăgnire/161
- 19- Degeaba-i primăvară – când soarele apune/162
- 20- E cam puțin pentru un psalm/163
- 21- Piromanii/165
- 22- Hasedek (...creștinat)/167
- 23- Altarul din pădure/168
- 24- Sonetul Vârstei de Aur/169
- 25- Sonetul meu/169
- 26- Rețeta nemuririi/170
- 27- Victorios e zarzărul în floare/171
- 28- Realism/171
- 29- Sonetul istoriei/172
- 30- Autocrator/173
- 31- Final/173

Cine este Adrian Botez?/175